EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 24.6.2026
COM(2026) 560 final

2026/0163 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi direktiv 2003/49/ES, 2009/133/ES, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164, (EU) 2017/1852 in (EU) 2025/50 glede poenostavitve okvira Unije za neposredno obdavčitev ter podpore rasti in konkurenčnosti EU

{SEC(2026) 560 final} - {SWD(2026) 560 final} - {SWD(2026) 561 final} -
{SWD(2026) 562 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta pobuda je bila napovedana v delovnem programu Komisije za leto 2026 v okviru širše agende Komisije za poenostavitev zakonodaje Unije, zmanjšanje nepotrebnih upravnih bremen in okrepitev konkurenčnosti notranjega trga.

Okvir Unije za neposredno obdavčitev se je v zadnjih desetletjih precej razvil kot odziv na vse večji vpliv globalizacije in digitalnega gospodarstva, porast strategij in praks agresivnega davčnega načrtovanja ter potrebo po okrepitvi delovanja notranjega trga ob hkratnem varovanju njegove celovitosti. Unija je zlasti sprejela širok nabor direktiv, namenjenih zagotavljanju pravične obdavčitve, preprečevanju izogibanja davkom in olajševanju čezmejnih dejavnosti na notranjem trgu. Z Direktivo Sveta 2003/49/ES[1] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o obrestih in licenčninah), Direktivo Sveta 2011/96/EU[2] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o matičnih in odvisnih družbah) in Direktivo Sveta 2009/133/ES[3] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o obdavčitvi za združitve) so bila določena skupna pravila za davčne odtegljaje od nekaterih plačil znotraj skupine in davčno nevtralnost za čezmejne reorganizacije. Z Direktivo Sveta (EU) 2016/1164[4], kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/952[5] (v nadaljnjem besedilu: direktiva proti izogibanju davkom), je bila določena usklajena minimalna raven zaščite pred praksami agresivnega davčnega načrtovanja. Z Direktivo Sveta (EU) 2017/1852[6] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o mehanizmih za reševanje sporov) so bili določeni mehanizmi za učinkovito reševanje čezmejnih sporov v Uniji, ki vključujejo dvojno obdavčevanje ali izhajajo iz konvencij o dvojnem obdavčevanju.

Ti instrumenti so skupaj imeli pomembno vlogo pri krepitvi notranjega trga z zmanjševanjem ovir, ki vplivajo na čezmejne dejavnosti in naložbe, hkrati pa so zmanjšali možnosti za izogibanje davkom, izboljšali usklajevanje med državami članicami in vzpostavili davčni okvir Unije za čezmejne dejavnosti na notranjem trgu.

Hkrati se je zaradi kumulativnega razvoja zakonodaje Unije na področju neposredne obdavčitve v povezavi z različnim izvajanjem na nacionalni ravni in razvojem dogodkov na področju obdavčitve na mednarodni ravni znatno povečala kompleksnost okvira Unije za davek od dohodkov pravnih oseb, s tem pa so se povečala regulativna bremena za podjetja, ki

---

1 Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj).

2 Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 345, 29.12.2011, str. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj).

3 Direktiva Sveta 2009/133/ES z dne 19. oktobra 2009 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami (UL L 310, 25.11.2009, str. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj).

4 Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

5 Direktiva Sveta (EU) 2017/952 z dne 29. maja 2017 o spremembi Direktive (EU) 2016/1164 v zvezi s hibridnimi neskladji s tretjimi državami (UL L 144, 7.6.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/952/oj).

6 Direktiva Sveta (EU) 2017/1852 z dne 10. oktobra 2017 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji (UL L 265, 14.10.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj).

poslujejo čezmejno, in davčne uprave v Uniji. Direktive so bile zasnovane v različnih obdobjih in vsaka je odražala drugačne okoliščine. Poleg tega se je zaradi izvajanja pravil o globalni minimalni davčni stopnji na podlagi Direktive Sveta (EU) 2022/2523[7] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o drugem stebru) spremenil okvir, v katerem deluje več veljavnih ukrepov Unije za preprečevanje zlorab. Zlasti lahko nekatere določbe direktive proti izogibanju davkom povzročijo podvajanje rezultatov ali nesorazmerna regulativna bremena, kadar se uporabljajo vzporedno s pravili o drugem stebru. Poleg tega so izkušnje z uporabo direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah pokazale, da zaradi praktičnega izvajanja zmanjšanja davčnega odtegljaja, določenega v teh direktivah, nastajajo postopkovne ovire in pravna negotovost. Pojavili so se tudi pomisleki glede uporabe nekaterih določb direktive proti izogibanju davkom, ki niso več v celoti skladne s sedanjimi gospodarskimi razmerami, ustvarjajo nesorazmerna regulativna bremena ali pravno negotovost in ne podpirajo dovolj naložb in rasti na notranjem trgu. Zlasti neobstoj skupnega okvira Unije za davčno obravnavo odhodkov za raziskave in razvoj prispeva k razdrobljenosti med državami članicami ter lahko izkrivlja odločitve o naložbah in inovacije na notranjem trgu ali odvrača od njih.

Predlog odraža potrebo po zagotovitvi, da okvir Unije za neposredne davke ostane skladen, sorazmeren in učinkovit. Njegov cilj je poenostaviti veljavni okvir Unije na področju neposredne obdavčitve, da bi se zmanjšala nepotrebna regulativna bremena, izboljšala pravna varnost in zagotovilo skladno delovanje notranjega trga. Zato se s predlogom uvajajo spremembe direktive o matičnih in odvisnih družbah, direktive o obrestih in licenčninah (ter povezana ciljna sprememba Direktive Sveta (EU) 2025/50[8] o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev, v nadaljnjem besedilu: direktiva o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev), direktive o obdavčitvi za združitve, direktive proti izogibanju davkom ter direktive o mehanizmih za reševanje sporov.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Zbirni sveženj je skladen z veljavno politiko EU na področju neposredne obdavčitve. S predlogom se poenostavlja in posodablja pravni red Unije na področju neposredne obdavčitve, hkrati pa se ohranjajo prvotni cilji direktiv. Predlog prispeva k širšemu cilju Komisije za okrepitev konkurenčnosti Unije z zmanjšanjem nepotrebnih regulativnih bremen, izboljšanjem pravne varnosti ter olajšanjem čezmejnih naložb in poslovne dejavnosti na notranjem trgu.

Na področju oprostitve davčnega odtegljaja za finančne tokove obresti in licenčnin ter distribucijo dobička v Uniji predlog temelji na napredku, doseženem z direktivo o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev, z njim pa se obravnavajo prekrivanja, razdrobljenost in zastarele postopkovne ali vsebinske zahteve, ki povzročajo nesorazmerne stroške za podjetja, ki čezmejno poslujejo v Uniji.

Predlog podpira tudi izvajanje direktive o drugem stebru v Uniji ter je namenjen poenostavitvi določb direktive proti izogibanju davkom in odpravi prekrivajočih se določb v navedeni direktivi, da bi veljavni okvir Unije za neposredno obdavčitev ostal skladen glede na nedavni razvoj dogodkov na področju obdavčitve na mednarodni ravni. Predlog bi bilo treba

[7] Direktiva Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L 328, 22.12.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

[8] Direktiva Sveta (EU) 2025/50 z dne 10. decembra 2024 o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev (UL L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

obravnavati tudi skupaj s predlogom za prenovitev direktive o upravnem sodelovanju, s katerim se poenostavljajo nekatere obveznosti in postopki poročanja, tudi v zvezi z mednarodnimi skupinami podjetij, ki spadajo na področje uporabe direktive o drugem stebru.

Te pobude skupaj vzpostavljajo skladnejši, sodobnejši in konkurenčnejši davčni okvir za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu. Predlog pri tem ohranja visoko raven zaščite pred izogibanjem davkom in zlorabami v Uniji. Pobuda ne slabi obstoječih zaščitnih ukrepov, temveč zagotavlja, da pravila proti zlorabam ostanejo sorazmerna, skladna in učinkovita glede na novejši razvoj dogodkov na področju obdavčitve na mednarodni ravni in izkušnje z izvajanjem v praksi, hkrati pa odpravlja nepotrebno kompleksnost, pravno negotovost in upravna bremena za davčne zavezance in davčne uprave.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog je skladen s širšimi cilji politike Komisije v zvezi s poenostavitvijo, konkurenčnostjo in pravilnim delovanjem notranjega trga. Prispeva k cilju krepitve konkurenčnosti v Uniji z zmanjšanjem ovir, ki vplivajo na čezmejne naložbe in gospodarsko dejavnost na notranjem trgu, v skladu s poročilom Maria Draghija o konkurenčnosti EU[9] in širšimi cilji, določenimi v kompasu za konkurenčnost EU[10].

Na ta način se bodo s predlogom znatno zmanjšala upravna bremena. Predlog bo prispeval tudi k uresničevanju drugih prednostnih nalog Komisije, kot je oblikovanje močne unije prihrankov in naložb[11], ter upoštevanju pomena takojšnjega priznavanja stroškov za odločitve o naložbah na področju raziskav in razvoja v skladu s priporočilom za dogovor o čisti industriji z dne 2. julija 2025[12]. Na splošno bo spodbujal čezmejno gospodarsko dejavnost in širitev poslovanja na notranjem trgu ter olajšal prestrukturiranja podjetij v skladu z Direktivo (EU) 2017/1132[13], kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2121 (v nadaljnjem besedilu: direktiva o mobilnosti)[14].

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Namen pravil iz predloga je približati zakone in druge predpise ter upravne prakse držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga. Zato se predlog sprejme po posebnem zakonodajnem postopku v skladu s tem členom, pobuda pa bi morala imeti obliko direktive. Unija si pristojnost na tem področju deli z državami članicami.

---

9 Poročilo Maria Draghija o konkurenčnosti EU.

10 Evropska komisija, Kompas za konkurenčnost EU (COM(2025) 30 final).

11 Med ključnimi cilji unije prihrankov in naložb sta odprava ovir za povezane finančne trge in podpiranje naložb, kot je pojasnjeno na naslovu https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/savings-and-investments-union_en#what.

12 Priporočilo Komisije z dne 2. julija 2025 o davčnih spodbudah v podporo dogovoru o čisti industriji in glede na okvir za državno pomoč v okviru dogovora o čisti industriji (C(2025) 4319 final).

13 Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

14 Direktiva (EU) 2019/2121 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive (EU) 2017/1132 glede čezmejnih preoblikovanj, združitev in delitev (UL L 321, 12.12.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Unija si pristojnost na področju neposredne obdavčitve na podlagi člena 115 PDEU deli z državami članicami. V skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) PDEU se lahko ukrepi na ravni EU sprejmejo le, če države članice zastavljenih ciljev ne morejo zadovoljivo doseči same, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa ti cilji lažje dosežejo na ravni EU.

Na podlagi tega ima vsaka država članica svoj nacionalni davčni sistem, ki temelji na njenih gospodarskih prednostnih nalogah, proračunskih zahtevah in političnih odločitvah. V nekaterih primerih pa so ukrepi na ravni EU nujni za ohranitev pravičnega in učinkovitega notranjega trga ter za uveljavljanje temeljnih svoboščin. Na primer, direktiva o obrestih in licenčninah ter direktiva o matičnih in odvisnih družbah sta bili sprejeti, da bi se zagotovila enaka obravnava dividend, obresti ali licenčnin, kadar se plačila izvršujejo med davčnimi zavezanci v različnih državah članicah. Podobno direktiva o obdavčitvi za združitve določa skupni davčni okvir za nekatere čezmejne reorganizacije v Uniji in zagotavlja, da se lahko združitve, delitve, prenosi sredstev in zamenjave kapitalskih deležev izvedejo brez takojšnje obdavčitve, s čimer se zmanjšajo davčne ovire za prestrukturiranja podjetij, ki bi lahko vplivale na poslovne odločitve. Z direktivo proti izogibanju davkom je bil uveden sklop skupnih pravil proti izogibanju davkom, da bi se obravnavala tveganja erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki jih pogosto povzročajo ali povečujejo neskladja ali razdrobljenost med nacionalnimi davčnimi sistemi držav članic. Direktiva o mehanizmih za reševanje sporov določa pravila za reševanje sporov, ki izhajajo iz razlage in uporabe pogodb o izogibanju dvojnemu obdavčevanju med državami članicami.

Čeprav so države članice še naprej odgovorne za poenostavitev nacionalnih davčnih pravil, se lahko obstoječi pravni red EU na področju neposredne obdavčitve v skladu s Pogodbama spremeni le z ukrepanjem na ravni EU. To je potrebno, da bi se poenostavila in pojasnila skupna pravila, rešili ugotovljeni izzivi ter s tem povečala konkurenčnost podjetij EU. Zato ciljev zbirnega svežnja o obdavčitvi ni mogoče zadovoljivo doseči, če vsaka država članica ukrepa sama.

Poleg tega bi imeli ukrepi EU na tem področju jasno dodano vrednost EU za podjetja in davčne uprave. Cilj je odpraviti prekrivajoča se ali odvečna pravila, racionalizirati postopke, dodatno zmanjšati dvojno obdavčevanje in izkrivljanje trga, pojasniti pojme, odpraviti zastarele določbe ter obravnavati nedosledno ali različno uporabo pravil v državah članicah. S predlogom bi se davčna pravila in postopki EU pojasnili in poenostavili, s čimer bi se znižali stroški poslovanja podjetij v več državah članicah. To bi omogočilo boljše izkoriščanje potenciala notranjega trga, zaradi česar bi ta postal privlačnejše okolje za ustanavljanje podjetij in naložbe. Za davčne uprave bi se z jasnejšimi in učinkovitejšimi pravili poenostavila preverjanja skladnosti in davčni nadzor, s čimer bi se zmanjšalo število sporov in upravno breme.

- **Sorazmernost**

Predlog je omejen na ciljno usmerjene spremembe, potrebne za poenostavitev obstoječe davčne zakonodaje Unije ter izboljšanje njene skladnosti in učinkovitosti. Ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev. Zlasti se z njim ohranijo temeljni cilji in zaščitni ukrepi obstoječih direktiv, hkrati pa se posodobijo, racionalizirajo ali poenostavijo posamezne določbe, za katere je bilo ugotovljeno, da povzročajo nepotrebno zapletenost, upravna bremena, pravno negotovost ali nesorazmerne stroške izpolnjevanja obveznosti. Tako zagotavlja ustrezno ravnovesje med poenostavitvijo, pravno varnostjo in ohranitvijo prvotnih ciljev, da se zagotovi visoka raven zaščite pred izogibanjem davkom na notranjem trgu.

- **Izbira instrumenta**

Gre za predlog direktive, ki je edini pravni instrument, dovoljen v skladu s pravno podlago (člen 115 PDEU).

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

V delovnem dokumentu služb Komisije Ocena Direktive Sveta (EU) 2016/1164 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, sta v skladu z merili za boljše pravno urejanje ocenjena izvajanje in učinek prve in druge direktive proti izogibanju davkom. V oceni so obravnavane učinkovitost, uspešnost, ustreznost, skladnost in dodana vrednost direktiv za EU. Ocena temelji predvsem na ugotovitvah zunanje študije, ki jo je opravil zunanji izvajalec. Izvajalec je opravil poglobljene razgovore z nacionalnimi davčnimi organi iz 15 držav članic, s preostalimi 12 davčnimi organi pa je izvedel anketo. Opravil je tudi poglobljene razgovore z deležniki iz zasebnega sektorja (vključno s poslovnimi združenji na ravni EU in nacionalni ravni, mednarodnimi skupinami podjetij, davčnimi svetovalci, akademiki in nevladnimi organizacijami) v vzorcu desetih držav članic ter izvedel anketo davčnih svetovalcev in ciljno usmerjeno anketo 20 mednarodnih skupin podjetij iz vseh 27 držav članic.

Rezultati ocene zagotavljajo dokazno podlago za poročilo o oceni učinka, ki spremlja pobudo. V poročilu o oceni učinka je dodatno pojasnjena povezava med navedenimi ugotovitvami in vprašanji, obravnavanimi v okviru te pobude.

- **Posvetovanja z deležniki**

Strategija posvetovanja z deležniki za to pobudo je vključevala poziv k predložitvi dokazov in ciljno usmerjena posvetovanja. Javno posvetovanje ni bilo izvedeno, saj so v 15 mesecih poleg poglobljene študije o direktivi proti izogibanju davkom potekala obsežna ciljno usmerjena posvetovanja s ključnimi deležniki. Pri ciljno usmerjenih posvetovanjih so bili široko zastopani ključni deležniki, vključenih pa je bilo tudi 27 nacionalnih organov. Vsi prejeti prispevki so bili upoštevani v poročilu o oceni učinka, priloženi temu predlogu. V Prilogi 2 vsebuje zbirno poročilo o posvetovanju z deležniki, v katerem so podrobno opisani profili respondentov in prejeti prispevki.

Službe Komisije so se med celotnim postopkom posvetovale z državami članicami na posebnih sejah Delovne skupine Komisije IV (neposredna obdavčitev) in delovne skupine Sveta na visoki ravni.

Poziv k predložitvi dokazov[15] je bil objavljen 16. februarja 2026 in je bil na voljo za posvetovanje do 30. marca 2026. Namen posvetovanja je bil pridobiti povratne informacije o potrebi po ukrepanju in zbrati dokaze o vprašanjih, kot so upravni stroški, obremenjujoči postopki, zastarela ali prekrivajoča se pravila ter nejasnost ali razlike pri razlagi pravil. V okviru poziva k predložitvi dokazov je bilo prejetih 117 prispevkov poslovnih združenj in podjetij, pa tudi državljanov, akademskih ustanov, nevladnih organizacij in sindikatov.

Na splošno so deležniki v celoti podprli pobudo za poenostavitev veljavnih davčnih pravil EU, da bi se izboljšalo delovanje notranjega trga in zagotovila privlačnost Evrope za naložbe

[15] Poziv k predložitvi dokazov za oceno učinka – Ares(2026)1712759.

in poslovanje. V zvezi s točnim načinom, kako doseči poenostavitev, pa so bila mnenja različna.

Večina deležnikov je menila, da je treba veljavne direktive poenostaviti, na primer z njihovo racionalizacijo in posodobitvijo, zmanjšanjem prekrivanj, nedoslednosti, razdrobljenega izvajanja in upravnih bremen ter s standardizacijo in pojasnitvijo pojmov, pravil in postopkov, ki izhajajo iz direktiv, tudi z uporabo digitalnih orodij, ter omejitvijo nacionalne diskrecijske pravice pri izvajanju direktiv. Nekateri so opozorili tudi, da je treba poenostaviti pravila in postopke za mala in srednja podjetja (MSP).

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je oprla na strokovno znanje svojega Skupnega raziskovalnega središča, ki je za preučitev možnih učinkov pobude uporabilo model CORTAX. Model CORTAX je model splošnega ravnotežja, ki je namenjen oceni učinkov reform davka od dohodkov pravnih oseb v 27 državah članicah EU na podlagi podrobnih podatkov iz različnih virov. Komisija se je pri pripravi tega predloga oprla na zunanje strokovno znanje. Pobuda in poročilo o oceni učinka temeljita na rezultatih ocene direktive proti izogibanju davkom, pri kateri so upoštevani rezultati zunanje študije navedene direktive, ki jo je opravil zunanji izvajalec[16].

- **Ocena učinka**

Pri pripravi te pobude je bila opravljena ocena učinka. Osnutek poročila o oceni učinka je bil Odboru Komisije za regulativni nadzor predložen 8. aprila 2026, seja pa je potekala 29. aprila 2026. Na podlagi sklepa predsednice Komisije glede nalog Odbora za regulativni nadzor[17] z dne 28. aprila 2026 je Odbor za regulativni nadzor 4. maja podal mnenje brez pridržka s priporočili. Sklep z dne 8. aprila tako določa, da se predlogi zbirnega svežnja obravnavajo kot ciljno usmerjene pobude, za katere Odbor za regulativni nadzor ne daje mnenj s pridržkom. Navedeni odbor pa je navedel nekaj priporočil, vključno s predlogi za izboljšave glede povezav med težavami, cilji in intervencijsko logiko v poročilu, nabora in zasnove možnosti, analize splošnega cilja ohranjanja visokih davčnih standardov v EU ter analize stroškov in koristi, vključno z zanesljivostjo uporabljenih predpostavk. Pripravljeno je bilo revidirano poročilo o oceni učinka, v katerem so bila upoštevana ta priporočila.

V poročilu je učinek ocenjen na podlagi več možnosti politike. V zvezi z **davčnimi odtegljaji na podlagi direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah** sta v poročilu o oceni učinka obravnavani možnost, da se z razširitvijo teh direktiv oprostijo vsa plačila obresti, licenčnin in dividend znotraj EU, ob tem pa odpravijo vnaprejšnji postopki za ugotavljanje upravičenosti, ter alternativna možnost, da se uskladijo področji uporabe in postopki navedenih direktiv. Za **zakonodajo o nadzorovanih tujih družbah na podlagi direktive proti izogibanju davkom** sta v poročilu obravnavana obvezna uporaba modela A in izvzetje za družbe v okviru drugega stebra (ali pa upoštevanje kvalificiranih domačih minimalnih povrhnjih davkov iz drugega stebra za ugotovitev, ali nastane davčna obveznost nadzorovane tuje družbe, in če nastane, odbitje povrhnjega davka od obveznosti nadzorovane tuje družbe). Poleg tega je v analizi ocenjeno izvzetje za MSP. Za **naložbe v raziskave in razvoj** je preučeno takojšnje priznavanje stroškov za pridobitev opredmetenih sredstev za raziskave in razvoj v primerjavi z obstoječim stanjem, v katerem bi se priznavanje stroškov za raziskave in razvoj še naprej določalo na nacionalni ravni. Za

[16] Delovni dokument služb Komisije Ocena Direktive Sveta (EU) 2016/1164 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.

[17] Sklep predsednice Komisije o spremembi Sklepa P(2020)2 glede nalog Odbora za regulativni nadzor z dne 28. aprila 2026.

pravilo o omejitvi obresti na podlagi direktive proti izogibanju davkom je bilo obravnavanih več možnosti z glavnim ciljem zagotoviti pravičnost in ublažiti njegove prociklične učinke: izvzetje za MSP, obvezna uporaba zgornje meje v višini 30 % EBITDA, obvezna uporaba nekaterih različic, ki so zdaj neobvezne, izvzetje za posojila tretjih oseb z nizkim tveganjem in popolno davčno priznanje v primeru negativnih šokov za dobičkonosnost. V poročilu so ocenjene tudi spremembe za odpravo pravil o **uvoženih hibridnih neskladjih**, uskladitev **direktive o obdavčitvi za združitve** z direktivo o mobilnosti (čezmejne združitve z vidika prava družb), bodisi z dinamičnim sklicevanjem bodisi z dodajanjem novih transakcij strukturiranja, ter več ciljno usmerjenih izboljšav **direktive o mehanizmih za reševanje sporov**, da bi se pojasnila postopkovna pravila in omogočila uporaba izvedbenih aktov Sveta.

Natančneje, v oceni učinka so preučene tri kombinacije možnosti.

(a) **Celoviti zbirni sveženj**: ta kombinacija vključuje vse možnosti politike, pri čemer so za glavne ukrepe te pobude na področju obdavčitve čezmejnih plačil obresti, licenčnin in dividend ter obdavčitve nadzorovanih tujih družb izbrane najbolj ambiciozne alternative, kadar je ustrezno, da bi se ocenil največji potencial za poenostavitev.

(b) **Zbirni sveženj s srednjo ravnjo ambicioznosti:** ta pristop je zajemal vse možnosti politike razen ukrepa v zvezi z odhodki za raziskave in razvoj ter je vključeval manj ambiciozne alternative za davčne odtegljaje na podlagi direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah ter za nadzorovane tuje družbe v okviru direktive proti izogibanju davkom.

(c) **Zbirni sveženj z omejeno ambicioznostjo:** pri tej različici se obstoječi ukrepi obravnavajo na enostavnejši in neposrednejši način, za preostale možnosti politike pa se ohrani obstoječe stanje.

V poročilu o oceni učinka je ugotovljeno, da je celoviti zbirni sveženj prednostni sveženj politike. Kot je pojasnjeno v poročilu o oceni učinka, se je izkazal za uspešnega pri doseganju specifičnih ciljev pobude, poleg tega pa je najuspešnejši in najučinkovitejši.

Ocena učinka vključuje analizo stroškov in koristi pobude, ki naj bi bila pozitivna. **Koristi** vključujejo poenostavitve, uvedene s pobudo, ob katerih se lahko znatno znižajo stroški izpolnjevanja davčnih obveznosti za davčne zavezance v EU. V poročilu o oceni učinka so predstavljeni morebitni prihranki pri stroških za podjetja in gospodarstvo v EU zaradi morebitnega znižanja sedanjih stroškov izpolnjevanja davčnih obveznosti ter širši, dolgoročnejši makroekonomski učinek. Na podlagi tega je celoviti zbirni sveženj prednostna možnost. Ocenjuje se, da bi se s to možnostjo stroški izpolnjevanja obveznosti in povezani finančni stroški znižali za približno 6,6 milijarde EUR letno, pri čemer bi se ponavljajoči se stroški, povezani z zmanjšanjem upravnega bremena, znižali za približno 2 milijardi EUR letno (razčlenitev teh številk je navedena v Prilogi 3 k poročilu o oceni učinka). Dolgoročno naj bi se zaradi nekaterih posameznih ukrepov v okviru te možnosti BDP EU po ocenah povečal za približno 0,04 % (oprostitev davčnega odtegljaja) in 0,2 % (takojšnje priznavanje stroškov za nekatera sredstva za raziskave in razvoj).

V poročilu o oceni učinka so opredeljeni tudi nekateri **možni stroški**. Namen predloga zbirnega svežnja na področju obdavčitve je znižati sedanje ponavljajoče se stroške s poenostavitvijo davčnih pravil EU, kadar je to mogoče. V skladu s tem pobuda podjetjem in davčnim upravam po pričakovanjih ne bo povzročila nobenih znatnih stroškov, ki so zato ocenjeni kot ničelni, zanemarljivi ali nerelevantni, kot je navedeno v poglavju 6 in Prilogi 3.

Poleg tega je v poročilu o oceni učinka navedeno, da se ne pričakuje noben poseben in neposreden vpliv na okolje, saj je predlog horizontalni ukrep za poenostavitev na področju neposredne obdavčitve, niti kakršni koli bistveni neposredni družbeni učinek, saj se predlog ne nanaša na pravice delavcev, socialne pravice ali druge neposredno povezane pravice. Morebitni okoljski ali družbeni učinki bi bili zato posredni in odvisni od tega, kako bi podjetja v EU uporabila sproščena sredstva. Glede na pričakovane majhne vplive na okolje se v okviru ocene učinka, priložene tej pobudi, nista izvedla ocena načela, da se ne škoduje bistveno, in preverjanje skladnosti s podnebnimi cilji.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Namen predloga je zmanjšati regulativna bremena za davčne zavezance in davčne uprave. Stroški izpolnjevanja davčnih obveznosti so breme za podjetja in njihovo znižanje bo pomembna korist pri izvajanju pobude. Kot je navedeno zgoraj, naj bi se stroški izpolnjevanja obveznosti in povezani finančni stroški na notranjem trgu zaradi zbirnega svežnja po ocenah na splošno znižali za približno 6,6 milijarde EUR na leto, pri čemer naj bi se ponavljajoči se stroški, povezani z upravnimi bremeni, znižali za približno 2 milijardi EUR na leto. Na primer, skupno znižanje stroškov za zavezance za davek od dohodkov pravnih oseb zaradi uvedbe popolne oprostitve obresti, licenčnin in dividend (spremembe direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah) po ocenah znaša 5,34 milijarde EUR na leto. S prenehanjem uporabe pravil o nadzorovanih tujih družbah za mednarodne skupine podjetij, ki spadajo na področje uporabe pravil o drugem stebru (spremembe direktive proti izogibanju davkom), bi se lahko dosegli prihranki stroškov izpolnjevanja obveznosti v višini približno 160 milijonov EUR na leto. S takojšnjim priznavanjem stroškov za sredstva, povezana z raziskavami in razvojem, bi se lahko dosegli prihranki stroškov izpolnjevanja obveznosti v višini približno 265 milijonov EUR na leto. Znižanje stroškov izpolnjevanja obveznosti bo koristilo tudi MSP, zlasti na podlagi: (i) uvedbe posebnega izvzetja iz pravil direktive proti izogibanju davkom o nadzorovanih tujih družbah, s katerim bi se lahko dosegli prihranki stroškov izpolnjevanja obveznosti v višini približno 90 milijonov EUR na leto, ter (ii) dejanske izključitve MSP iz pravila o omejitvi obresti iz direktive proti izogibanju davkom, s katero bi se lahko dosegli prihranki stroškov izpolnjevanja obveznosti v višini 69 milijonov EUR, in sicer tako, da bi varni pristan v višini 3 milijonov EUR v treh letih od začetka veljavnosti predloga postal obvezen. Z izvzetjem posojil tretjih oseb z nizkim tveganjem bi se lahko dosegli prihranki stroškov izpolnjevanja obveznosti v višini približno 430 milijonov EUR na leto. Znižanje stroškov izpolnjevanja obveznosti je podrobno ocenjeno v poročilu o oceni učinka.

Da bi se uspešno in učinkovito dosegli cilji poenostavitve davčnih pravil EU za povečanje konkurenčnosti EU ter hkrati ohranili visoki davčni standardi v EU, naj bi se s predlogom v povezavi s prenovitvijo direktive o upravnem sodelovanju zagotovilo, da so vsebinska davčna pravila posodobljena in primerna za namen, s čimer bi se poenostavilo davčno okolje EU. S tem bi se morale zmanjšati birokracija in ovire za čezmejno poslovanje. S spremembo pravnega reda EU na področju neposredne obdavčitve z namenom poenostavitve bi moral predlog zagotoviti, da bo izpolnjevanje davčnih obveznosti v EU jasnejše, lažje in učinkovitejše. Poleg tega predlog pri uvajanju novih harmoniziranih pravil temelji na obstoječih pristopih, npr. na direktivi o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev za postopke odtegovanja davka, ali na enostavnejših okvirih (npr. davčni amortizaciji sredstev, povezanih z raziskavami in razvojem), s čimer se dodatno omejijo začetni stroški prilagoditve za podjetja.

- **Temeljne pravice**

Pričakuje se, da znatnega vpliva na temeljne pravice ne bo. Predlagani ukrepi so združljivi s pravicami, svoboščinami in načeli Listine Evropske unije o temeljnih pravicah[18]. Zmanjšanje razdrobljenosti in nepotrebnih zahtev glede izpolnjevanja obveznosti, izboljšanje predvidljivosti in olajšanje čezmejnega poslovanja na notranjem trgu lahko imajo omejen pozitiven vpliv na svobodo gospodarske pobude in učinkovito uveljavljanje pravice do ustanavljanja. Vendar ti morebitni vplivi ne pomenijo, da težave, opisane v tej direktivi, povzročajo kakršno koli diskriminacijo ali neupravičene omejitve. Zato se šteje, da je pobuda združljiva z Listino.

Kadar izvajanje pobude vključuje obdelavo osebnih podatkov, bi morala biti taka obdelava v celoti skladna z okvirom Unije, ki se uporablja. Zato so pravice do varstva podatkov, ki jih zajemata Listina in splošna uredba o varstvu podatkov[19], zaščitene.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Pobuda ne bo imela proračunskih posledic za proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo za spremljanje in ocenjevanje izvajanja zbirnega svežnja na področju obdavčitve v tesnem sodelovanju z državami članicami redno spremljala njegovo izvajanje in uporabo na podlagi naslednjih kazalnikov: stroškov izpolnjevanja davčnih obveznosti, števila primerov, v katerih presežni stroški izposojanja niso bili odbitni, obsega naložb v raziskave in razvoj v EU, stroškov in prihrankov pri stroških za davčne uprave, stališč deležnikov, na primer o vprašanjih razlage ter operativnih in tehničnih vprašanjih, stroških in koristih ter dejanskem učinku zbirnega svežnja, števila primerov, rešenih z uporabo direktive o mehanizmih za reševanje sporov, obstoja davčnih vrzeli in prekrivanj, tokov neposrednih tujih naložb v EU ter izhodnih plačil obresti in licenčnin. To je podrobneje opisano v poročilu o oceni učinka, ki je priloženo temu predlogu.

Komisija bo redno pregledovala stanje v državah članicah in objavila poročilo. V ta namen bi morale države članice Komisiji sporočiti vse ustrezne informacije, ki so potrebne za spremljanje in ocenjevanje predloga zbirnega svežnja na področju obdavčitve. Zaradi vpliva pobude na več veljavnih direktiv EU o neposredni obdavčitvi, ki so jih države članice prenesle v nacionalno zakonodajo, bo treba državam članicam dati čas, da pravilno izvedejo ukrepe, ki jih bo Svet sprejel v okviru zbirnega svežnja na področju obdavčitve. Na podlagi tega bi bilo treba prvo oceno izvesti ne prej kot pet let po začetku uporabe novih pravil.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Za predlog niso potrebni obrazložitveni dokumenti o prenosu.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Spremembe Direktive Sveta 2003/49/ES (direktiva o obrestih in licenčninah)

---

[18] Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 326, 26.10.2012, str. 391).

[19] Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (Besedilo velja za EGP) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

V skladu z direktivo o obrestih in licenčninah so plačila obresti in licenčnin, ki nastanejo v državi članici, v tej državi oproščena davčnih odtegljajev, če je upravičeni lastnik povezana družba iz druge države članice ali stalna poslovna enota v drugi državi članici. Direktiva se zdaj uporablja le, kadar so izpolnjene zahteve glede minimalnega lastniškega deleža iz opredelitve pojma „povezana družba“. Poleg tega lahko države članice zdaj uporabljajo upravne postopke ali postopke predhodne odobritve/potrjevanja, da vnaprej preverijo, ali bi bilo treba odobriti dostop do oprostitve davčnega odtegljaja.

V skladu s predlogom se direktiva o obrestih in licenčninah spremeni, da se poenostavijo vsebinski in postopkovni pogoji za dostop do oprostitve davčnega odtegljaja.

Prvič, v skladu s **členom 1** predloga se stvarno področje uporabe direktive o obrestih in licenčninah razširi z odpravo zahteve glede minimalnega lastniškega deleža, ki se uporablja v okviru pojma „povezana družba“. Tako so lahko plačila obresti in licenčnin med družbami v Uniji upravičena do oprostitve ne glede na raven udeležbe med njimi.

Drugič, s predlogom se uvede zaščitni ukrep za preprečevanje primerov dvojne neobdavčitve. Države članice bi morale bodisi obračunati davčni odtegljaj bodisi zavrniti odbitek plačil obresti in licenčnin pri viru, kadar je prejemnik plačila ustanovljen v jurisdikciji, ki ne obračunava davka od dohodkov pravnih oseb ali za tokove dohodkov iz obresti in licenčnin uporablja ničelno davčno stopnjo, in država članica vira prav tako ne obračunava davčnega odtegljaja. Ta zaščitni ukrep se ne bi uporabljal, kadar mora prejemnik za davčno obdobje plačati kvalificirani domači povrhnji davek in v zvezi s tem ne prejme nobenega povračila ali neposrednih ali posrednih finančnih ugodnosti ali je del mednarodne skupine podjetij, ki za navedeno davčno obdobje spada na področje uporabe pravil iz direktive o drugem stebru oziroma, kar zadeva jurisdikcije tretjih držav, vzorčnih pravil OECD.

Tretjič, v skladu s predlogom se omeji uporaba upravnih postopkov ali postopkov predhodne odobritve za dostop do oprostitve. Države članice praviloma ne bodo več mogle zahtevati predhodne odobritve ali upravnega postopka za preverjanje, ali so pogoji za oprostitev v času plačila izpolnjeni. Davčni zavezanec bo sam ocenil upravičenost, države članice pa bodo izvajale naknadne kontrole in uporabljale pravila o preprečevanju zlorab, vključno s pravili o upravičenem lastništvu. V nekaterih primerih davčni zavezanec v času plačila ne bo mogel zagotoviti, da je upravičen do oprostitve. Za takšne primere se postopkovna pravila s predlogom obravnavajo na dva različna načina, odvisno od okoliščin:

- za primere vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje, ko družba plačnica ne pozna vlagatelja in zato ne more vnaprej ugotoviti, ali so pogoji za oprostitev izpolnjeni, se v skladu s predlogom spremeni direktiva o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev, da se zagotovi razpoložljivost pospešenih postopkov,

- v vseh drugih primerih, kadar so vsebinski pogoji za oprostitev izpolnjeni, vendar se davek kljub temu odtegne, bi morale države članice zagotoviti, da se presežni davek povrne v razumnem roku po standardnih nacionalnih postopkih povračila.

Poleg tega se v skladu s predlogom pojasni, da se direktiva o obrestih in licenčninah uporablja za plačila, ki jih je mogoče pripisati dejavnostim stalne poslovne enote, ne glede na to, ali se ta plačila v državah članicah, v katerih je stalna poslovna enota, odštejejo pred plačilom davka.

Nazadnje, s predlogom se posodobi seznam v Prilogi glede oblik družb, upravičenih do koristi direktive, da se zagotovi, da so izrecno zajeti vsi subjekti, ki bi morali po svoji naravi spadati

na področje uporabe direktive. Poleg tega se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za dodatno spremembo Priloge, da se vključijo prihodnje pravne oblike družb, ki jih uvedejo države članice ali pravo Unije.

Spremembe Direktive Sveta 2009/133/ES (direktiva o obdavčitvi za združitve)

V skladu z direktivo o obdavčitvi za združitve države članice uporabljajo skupna pravila, v skladu s katerimi se obdavčitev kapitalskih dobičkov, ki izhajajo iz nekaterih čezmejnih reorganizacij podjetij, vključno z združitvami, delitvami, prenosom sredstev in zamenjavami kapitalskih deležev, ki vključujejo družbe iz različnih držav članic, odloži do dejanske odsvojitve osnovnih sredstev. Cilj direktive o obdavčitvi za združitve je zagotoviti, da se lahko take operacije prestrukturiranja izvedejo brez takojšnje obdavčitve, ki bi ustvarjala ovire za delovanje notranjega trga.

Vendar področje uporabe direktive o obdavčitvi za združitve novejšega razvoja prava družb Unije ne odraža več v celoti. Zlasti so bile z Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2121 Evropskega parlamenta in Sveta, uvedene nove oblike čezmejnih reorganizacij, ki niso zajete v sedanjem področju uporabe direktive o obdavčitvi za združitve.

Da bi direktiva o obdavčitvi za združitve še naprej ustrezala svojemu namenu, se v skladu s **členom 2** predloga opredelitve pojmov iz navedene direktive uskladijo z opredelitvami iz Direktive (EU) 2017/1132, pri čemer se vključita pojma „poenostavljena združitev“ in „delitev z ločitvijo“, ki z direktivo o obdavčitvi za združitve še nista bila zajeta.

Slednja trenutno zajema le prenose statutarnih sedežev evropske družbe ali evropske zadruge. V skladu s **členom 2** se v direktivi o obdavčitvi za združitve uvede novo poglavje o pravilih, ki se uporabljajo za čezmejne operacije, ki vključujejo vsaj prenos sedeža družbe, da se zagotovi uporaba načela davčne nevtralnosti.

Nazadnje, seznam oblik družb, upravičenih do koristi direktive, v Prilogi k direktivi o obdavčitvi za združitve se spremeni, da se zagotovi, da so izrecno zajeti vsi subjekti, ki bi morali po svoji naravi spadati na področje uporabe direktive. Poleg tega se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za dodatno spremembo Priloge, da se vključijo prihodnje pravne oblike družb, ki jih uvedejo države članice ali pravo Unije.

Spremembe Direktive Sveta 2011/96/EU (direktiva o matičnih in odvisnih družbah)

V skladu z direktivo o matičnih in odvisnih družbah so dividende in druge oblike distribucije dobička, ki ga odvisne družbe izplačujejo svojim matičnim družbam v drugih državah članicah, oproščene davčnega odtegljaja pri viru ter odpravi se dvojna obdavčitev takšnih prihodkov na ravni matične družbe (oprostitev dohodkov od deležev ali olajšava z odbitkom). Direktiva se trenutno uporablja le, kadar so izpolnjene zahteve glede minimalnega lastniškega deleža iz opredelitve pojma „matična družba“. Poleg tega lahko države članice trenutno uporabljajo vnaprejšnje upravne postopke, da vnaprej preverijo, ali so pogoji za oprostitev izpolnjeni, čeprav se postopki za dostop do koristi direktive o matičnih in odvisnih družbah z njo ne uskladijo.

V skladu s predlogom se direktiva o matičnih in odvisnih družbah spremeni, da se poenostavijo vsebinski in postopkovni pogoji za dostop do oprostitve davčnega odtegljaja.

Prvič, v skladu s **členom 3** predloga se stvarno področje uporabe direktive o matičnih in odvisnih družbah razširi z odpravo zahteve glede minimalnega lastniškega deleža, ki se uporablja v okviru pojma „matična družba“. Tako so lahko dividende in druge oblike distribucije dobička med družbami v Uniji upravičene do oprostitve ne glede na raven udeležbe med njimi. Poleg tega je glede na razširjeno področje uporabe direktive obstoječa možnost držav članic, da zavrnejo odbitek stroškov, povezanih z deležem, ali izgub, povezanih z distribucijo dobička, omejena na primere, ko obstaja ustrezen delež (10 %) in torej stroški upravljanja dejansko nastanejo.

Drugič, področje uporabe direktive o matičnih in odvisnih družbah se dodatno razširi tudi na pokojninske sklade ne glede na njihovo pravno obliko. V ta namen se s predlogom uvede odstopanje od pogoja glede obdavčitve, ki se uporablja v skladu z direktivo.

Tretjič, tako kot v skladu s predlaganimi spremembami direktive o obrestih in licenčninah države članice ne bodo več mogle zahtevati predhodne odobritve ali upravnega postopka za preverjanje, ali so pogoji za oprostitev v času plačila izpolnjeni, ter bodo v zvezi s tem izvajale naknadne kontrole in uporabljale pravila o preprečevanju zlorab. Podobno kot pri direktivi o obrestih in licenčninah se bodo v primerih, ko davčni zavezanec v času plačila ne bo mogel preveriti upravičenosti, uporabljali postopki direktive o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev ali nacionalni postopki povračila v razumnem roku.

Nazadnje, s predlogom se posodobi seznam oblik družb, upravičenih do koristi direktive, v Prilogi, da se zagotovi, da so izrecno zajeti vsi subjekti, ki bi morali po svoji naravi spadati na področje uporabe direktive. Poleg tega se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za dodatno spremembo Priloge, da se vključijo prihodnje pravne oblike družb, ki jih uvedejo države članice ali pravo Unije.

Spremembe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 (direktiva proti izogibanju davkom)

Z direktivo proti izogibanju davkom je bil vzpostavljen skupni okvir pravil proti izogibanju davkom za zaščito davčne osnove držav članic od dohodkov pravnih oseb pred agresivnimi praksami erozije davčne osnove in preusmeritve dobička. Direktiva določa pravila, s katerimi se vzpostavi minimalna raven zaščite glede omejitve obresti, izstopne obdavčitve, nadzorovanih tujih družb in hibridnih neskladij, ter splošno pravilo o preprečevanju zlorab.

Od sprejetja direktive proti izogibanju davkom je na mednarodni ravni prišlo do pomembnega razvoja dogodkov, zlasti po sprejetju dvostebrne rešitve OECD/G20 in direktive o drugem stebru, ki se lahko prekriva z nekaterimi pravili direktive proti izogibanju davkom. Izkušnje s praktično uporabo direktive proti izogibanju davkom so pokazale tudi, da so nekatere določbe zastarele ali povzročajo nesorazmerno regulativno breme, pravno negotovost in razdrobljenost.

Poleg tega pravni okvir, ki so ga države članice vzpostavile na nacionalni ravni, na področju dejavnosti raziskav in razvoja ustvarja razdrobljeno okolje po vsej EU, v katerem ni skupne minimalne ravni podpore za raziskave in razvoj. Zaradi tega je Evropska unija pogosto v slabšem konkurenčnem položaju v primerjavi s svojimi glavnimi trgovinskimi partnerji na mednarodni ravni. Če upoštevamo, da so taki ukrepi upravičeni do ugodne obravnave v okviru drugega stebra, kar pomeni ničelne ali omejene dodatne povrhnje davke, so posledice še resnejše. Tako kot v ključnih partnerskih gospodarstvih bi bilo treba zagotoviti, da imajo lahko podjetja v EU od tega koristi.

Glede na navedeno se direktiva proti izogibanju davkom spremeni, da se razširi njeno stvarno področje uporabe in vključi polno priznavanje stroškov za določene odhodke za raziskave in razvoj. Izbira direktive proti izogibanju davkom kot pravnega instrumenta je namerna, saj so tako obstoječi ukrepi proti izogibanju davkom kot davčna obravnava raziskav in razvoja elementi davčne osnove od dohodkov pravnih oseb in imajo skupni cilj, tj. prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga.

Medtem ko veljavni okvir določa minimalne standarde proti izogibanju davkom, nove določbe obravnavajo izzive na področju konkurenčnosti, ki izhajajo iz razdrobljenosti davčnih režimov za raziskave in razvoj po vsej Uniji. S spremembo direktive proti izogibanju davkom se zagotovi skladnost teh dveh regulativnih okvirov in izrazijo njuni skupni cilji politike.

Kar zadeva **raziskave in razvoj**, se v skladu s **členom 4** predloga, prvič, spremeni naslov direktive, da se upošteva vključitev novih določb o odhodkih za raziskave in razvoj.

Drugič, v direktivi proti izogibanju davkom se uvede novo poglavje, v katerem se kot minimalni standard določi olajšava za raziskave in razvoj na ravni Unije, da se zagotovi popolno davčno priznanje kvalificiranih odhodkov za raziskave in razvoj (tj. naložbe v zgradbe, stroje in opredmetena sredstva, ki se uporabljajo neposredno za raziskave in razvoj ali za podporo zmogljivostim za raziskave in razvoj). Davčni zavezanci lahko kvalificirane odhodke davčno priznajo takoj v davčnem obdobju, v katerem nastanejo, ali v katerem koli od štirih naslednjih davčnih obdobij.

Tretjič, revizije vključujejo pravila za zagotovitev pravilne uporabe nove določbe in preprečevanje zlorab. V ta namen je treba kvalificirane odhodke uporabljati za raziskave in razvoj najmanj tri leta. Uvedejo so tudi pravila o odvzemu olajšave in naknadni davčni prilagoditvi, kadar se sredstva odsvojijo, uničijo ali niso več v lasti, pri čemer je treba upoštevati morebitno ustvarjeno denarno vrednost, da olajšava natančno odraža dejanske naložbe v raziskave in razvoj.

Nazadnje, uvedejo se potrebne prilagoditve izračuna EBITDA v okviru pravila o omejitvi obresti, da se zagotovi, da nova olajšava za raziskave in razvoj, ki se ne obravnava kot amortizacija opredmetenih ali neopredmetenih sredstev, ne zmanjša EBITDA davčnega zavezanca in posledično njegove upravičenosti do davčnega priznanja obresti.

V skladu s predlogom se uvede vrsta sprememb pravil proti izogibanju davkom iz direktive proti izogibanju davkom.

Kar zadeva **pravilo o omejitvi obresti**, se v skladu s **členom 4** predloga, prvič, določi, da je meja pri 30 % EBITDA obvezna, s čimer se državam članicam onemogoči, da bi določile nižje pragove za zmanjšanje davčnega priznanja presežnih stroškov izposojanja. Ker tveganja erozije davčne osnove in preusmeritve dobička izhajajo predvsem iz previsokih plačil obresti med povezanimi podjetji, se posojila, ki jih odobrijo nepovezana podjetja (tj. posojila tretjih oseb), v skladu s predlogom izključijo s področja uporabe pravila o omejitvi obresti, pod pogojem, da se uporabijo za financiranje lastnih dejavnosti davčnega zavezanca, ki najame posojilo, s čimer se izključi nadaljnje kreditiranje znotraj skupine.

Drugič, za zmanjšanje bremena pravila o omejitvi obresti, zlasti za manjše davčne zavezance, in zagotovitev, da varni pristan vedno odraža sedanje gospodarske razmere v Uniji, se v skladu s **členom 4** določi, da je varni pristan v višini 3 milijonov EUR obvezen v prvih treh letih po začetku veljavnosti direktive, ter uvede samodejna letna indeksacija na podlagi inflacije. Odpravi se tudi možnost izključitve samostojnih subjektov, ki zaradi izključitve

posojil tretjih oseb z nizkim tveganjem v povezavi z obveznim varnim pristanom postane odvečna. Poleg tega se v skladu s predlogom uvede zaščitni ukrep za obravnavo procikličnega učinka pravila o omejitvi obresti, pri čemer se določi, da se za davčnega zavezanca omejitev obresti ne uporablja, kadar se njegov EBITDA v zadevnem davčnem letu zmanjša za 50 %.

Tretjič, s predlogom se pojasni delovanje neobvezne izključitve dolgoročnih javnih infrastrukturnih projektov v skladu s skupnimi prednostnimi nalogami EU, pri čemer se sklic na infrastrukturo nadomesti s sklicem na dolgoročne projekte javnega interesa. Poleg tega se uvede neobvezna začasna izključitev za obrambni sektor, in sicer za naložbe, ki se začnejo izvajati v prvih petih davčnih obdobjih od začetka veljavnosti pobude.

Nazadnje, za poenostavitev delovanja pravila o omejitvi obresti se določi obvezna uporaba nekaterih možnosti, in sicer odstopnega pravila za skupino, da bi se odpravili pomisleki kapitalsko intenzivnih sektorjev, ki so močno zadolženi iz zakonitih razlogov, ter mehanizma prenosa naprej za zagotovitev, da se s pravilom upoštevajo nihanja dobičkonosnosti davčnega zavezanca in podprejo zagonska podjetja.

Kar zadeva **splošno pravilo o preprečevanju zlorab**, se v skladu s **členom 4**posodobi besedilo splošnega pravila za zagotovitev, da je njegovo področje uporabe dovolj široko, da zajema vse neposredne davke, ki veljajo za družbe, in zlasti da se uporablja za davčne odtegljaje ali povrhnje davke, ki izhajajo iz Direktive (EU) 2022/2523.

Kar zadeva **pravila o nadzorovanih tujih družbah**, se s predlogom najprej upošteva, da se cilj in učinki teh pravil znatno prekrivajo s pravilom o vključitvi dohodkov iz Direktive (EU) 2022/2523 (okvir drugega stebra). Zato se v skladu s **členom 4** uvede izvzetje iz pravila o nadzorovanih tujih družbah za davčne zavezance, ki spadajo na področje uporabe okvira drugega stebra. To izvzetje za nizko obdavčene odvisne družbe bo koristilo vsem družbam, ki se nahajajo v EU, razen če ima skupina sedež v jurisdikciji, v kateri se uporablja kvalificiran „vzporedni“ režim in kvalificirani domači povrhnji davek za nizko obdavčeno nadzorovano tujo odvisno družbo ne velja ali pa zanjo velja in se v zvezi s tem davkom odobri povračilo ali neposredna ali posredna finančna korist.

Drugič, v skladu s **členom 4** se uvede izvzetje iz pravila o nadzorovanih tujih družbah za male in srednje velike skupine. Informacije, zbrane v okviru izmenjav z več državami članicami, kažejo, da uprave v približno desetih letih od začetka uporabe direktive proti izogibanju davkom niso imele skoraj nobenega primera nadzorovane tuje družbe, povezane z MSP. To kaže, da se ta pravila redko uporabljajo za MSP, morda zato, ker poslovne strukture teh družb ne vključujejo čezmejne dejavnosti ali jo vključujejo le v majhnem obsegu. Njihova izključitev zato ne bi ovirala prizadevanj za preprečevanje izogibanja davkom in davčnih utaj ali agresivnega davčnega načrtovanja. Nasprotno, prinesla bi znatne prihranke stroškov in virov, zato koristi tako družbam kot davčnim upravam. Namen izvzetja takih skupin je torej zmanjšati nesorazmerne stroške izpolnjevanja obveznosti in upravna bremena za manjša podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu.

Tretjič, za poenostavitev in racionalizacijo okvira za nadzorovane tuje družbe po vsej Uniji se v skladu s predlogom model A določi kot edini možni pristop in odpravi se možnost izvajanja pravil o nadzorovanih tujih družbah z uporabo modela B.

Nazadnje, **pravila o hibridnih neskladjih** družbam preprečujejo, da bi neskladja med nacionalnimi pravili izkoriščale, da bi se izognile obdavčitvi. Vendar se je izkazalo, da je v nekaterih primerih, na primer pri uvoženih neskladjih, uporaba posebno zapletena tako za

davčne zavezance kot za davčne uprave. Za poenostavitev pravil o hibridnih neskladjih in zagotovitev njihove sorazmernosti se v skladu s **členom 4** predloga v direktivi proti izogibanju davkom črtajo pravila v zvezi z uvoženimi neskladji.

Spremembe Direktive Sveta (EU) 2017/1852 (direktiva o mehanizmih za reševanje sporov)

Direktiva o mehanizmih za reševanje sporov določa pravila za hitro in učinkovito reševanje sporov v zvezi z razlago davčnih pogodb za podjetja in državljane ter zajema vprašanja dvojnega obdavčevanja. V skladu s **členom 5** predloga se uvedejo ciljno usmerjene spremembe direktive o mehanizmih za reševanje sporov, da se odpravijo razhajanja v razlagi, ugotovljena v praksi, racionalizirajo postopki in izboljša dostop davčnih zavezancev do mehanizmov za reševanje sporov. Spremembe so zasnovane tako, da se ohrani splošna struktura direktive, hkrati pa uvedejo pojasnila in poenostavitve postopkov.

S spremembo člena 2 direktive o mehanizmih za reševanje sporov se pojasni, da kadar posamezno vprašanje spora neposredno vpliva na obdavčitev več oseb, se vsaka od teh oseb šteje za „zadevno osebo“ za namene direktive. S tem pojasnilom naj bi se odpravila negotovost v primerih, ki vključujejo več subjektov, in bi ga bilo treba razlagati skupaj s spremembami člena 3 glede vlaganja pritožb.

Uvede se več sprememb člena 3 direktive o mehanizmih za reševanje sporov, katerih namen je racionalizirati in pojasniti pritožbeno fazo postopka. Prvič, pojasni se, kdo bi moral vložiti pritožbo, kadar je vključenih več zadevnih oseb. Države članice morajo dovoliti, da vsaka zadevna oseba posamično vloži pritožbo v svoji državi prebivališča ali da ena zadevna oseba vloži pritožbo v imenu vseh zadevnih oseb. Namen tega pristopa je združiti pravno varnost in postopkovno prožnost. Drugič, pojem „istočasne predložitve“ se nadomesti z rokom 30 koledarskih dni za predložitev. Ta sprememba je odziv na različne nacionalne razlage pojma „istočasno“, ki so v praksi segale od zahteve po vložitvi isti dan do dopuščanja daljših časovnih okvirov.

Člen 4 direktive o mehanizmih za reševanje sporov se spremeni, da se pojasni, da bi morali pristojni organi v primerih, ko ugotovijo, da dogovora ni mogoče doseči, o tem nemudoma obvestiti davčnega zavezanca, namesto da čakajo na konec dveletnega obdobja postopka medsebojnega dogovora. Cilj je davčnim zavezancem omogočiti zgodnejši dostop do faze arbitraže in preprečiti nepotrebne zamude.

S spremembami **člena 5** direktive o mehanizmih za reševanje sporov se pojasni, da se lahko pritožba zavrne, če postopkovne zahteve niso izpolnjene, na primer če se informacije ne predložijo v novem 30-dnevnem roku za predložitev, če se ne uporabi sprejet jezik ali če se vsem pristojnim organom ne zagotovijo enake informacije. Hkrati se s spremembami okrepi zaščita davčnih zavezancev, saj jim morajo pristojni organi omogočiti, da v 30 dneh odpravijo pomanjkljivosti, davčni zavezanci pa lahko ponovno vložijo pritožbo, če se spoštuje skupni rok. Namen je preprečiti nesorazmerne postopkovne zavrnitve in olajšati dostop do mehanizma.

S spremembo člena 8 se pojasni rok za nasprotovanje uglednim neodvisnim osebam, ki sodelujejo v svetovalni komisiji. Nasprotovanje se lahko izrazi le, dokler končne odločitve ne sprejmejo vsi pristojni organi. Namen tega pravila je preprečiti, da bi pozni postopkovni ugovori spodkopavali pravno varnost in da se bi zaradi njih zavlekel zaključek postopka.

S spremembo **člena 10** direktive o mehanizmih za reševanje sporov se določi, da se lahko komisija za alternativno reševanje sporov ustanovi tudi za spore v zvezi z dopustnostjo pritožb, ne le za vsebinsko reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja. Cilj je razširiti postopkovno prožnost in olajšati učinkovito reševanje sporov v zgodnejši fazi.

S spremembo pravilnika o delovanju iz člena 11 direktive o mehanizmih za reševanje sporov se pojasni, da se zahteve glede kvalifikacij uporabljajo le za ugledne neodvisne osebe in ne za predstavnike pristojnih organov. Namen tega pojasnila je preprečiti nepotrebno negotovost pri razlagi.

S spremembo člena 16 direktive o mehanizmih za reševanje sporov se obravnava interakcija med direktivo in drugimi postopki za reševanje sporov, ki temeljijo na drugačnih pravnih okvirih. Določi se, da se drugi tekoči postopki ob vložitvi pritožbe na podlagi mehanizma za reševanje sporov začasno ustavijo in zaključijo šele, ko navedeno pritožbo sprejmejo vsi zadevni pristojni organi. Namen je preprečiti, da bi davčni zavezanci ostali brez zaščite pred dvojnim obdavčevanjem, hkrati pa se izogniti prekrivanjem med vzporednimi postopki.

S spremembo člena 17 direktive o mehanizmih za reševanje sporov naj bi se uvedla dodatna pojasnila za posameznike in manjša podjetja, ki uporabljajo poenostavljeni sistem vlaganja. Njen namen je preprečiti nejasne postopkovne okoliščine in olajšati usklajevanje med pristojnimi organi, kadar se obvestila predložijo le pristojnemu organu države prebivališča davčnega zavezanca.

Z novim členom 19a direktive o mehanizmih za reševanje sporov se uvede nova določba, s katero se Svet pooblasti za sprejemanje izvedbenih aktov za določitev zavezujočih tehničnih in postopkovnih pravil, potrebnih za zagotovitev enotne in učinkovite uporabe direktive. Predlog odraža stališče, da nekaterih težav pri razlagi in postopkovnih težav ni mogoče ustrezno obravnavati zgolj s ciljno usmerjenimi zakonodajnimi spremembami ter da bi bila lahko zanje potrebna podrobnejša izvedbena pravila.

Nazadnje, s spremembo člena 21 direktive o mehanizmih za reševanje sporov se uvede harmoniziran okvir za statistično poročanje, Komisija pa se pooblasti za sprejemanje izvedbenih aktov glede oblike in pogojev za sporočanje statističnih podatkov. Namen je zagotoviti doslednost poročanja v vseh državah članicah in usklajenost s statističnim okvirom OECD ter s tem izboljšati preglednost in ocenjevanje delovanja direktive.

Spremembe Direktive Sveta (EU) 2025/50 (direktiva o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev)

Direktiva o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev zagotavlja, da so postopki odtegovanja davka v EU učinkovitejši in varnejši za vlagatelje, finančne posrednike in nacionalne davčne uprave. Zlasti določa standardizirane pospešene postopke za zmanjšanje pri viru ali hitro povračilo davčnega odtegljaja, obračunanega od dividend in obresti od vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje.

Kot je podrobno pojasnjeno zgoraj, se v skladu s predlogom področje uporabe oprostitve davčnega odtegljaja iz direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah razširi, hkrati pa se izključijo vnaprejšnji postopki pred odobritvijo ugodnosti na podlagi ustreznih oprostitev davčnega odtegljaja.

Vendar lahko uporaba teh oprostitev v praksi povzroči težave v primeru vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje in ki se vodijo prek finančnih posrednikov in fiduciarnih računov. V

takem primeru družba plačnica v času plačila pogosto ne more ugotoviti, ali so pogoji za oprostitev davčnega odtegljaja izpolnjeni, zlasti kadar informacije o lastništvu v zvezi s portfeljskimi vlagatelji niso na voljo (običajno pri deležu, manjšem od 5 %).

Družba plačnica tako ne bi mogla oceniti, ali vlagatelj izpolnjuje pogoje iz direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah, kakor sta spremenjeni, zato oprostitve ni mogoče uporabiti vnaprej. Direktiva o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev bi lahko v takih primerih zagotovila znatno poenostavitev.

Vendar lahko države članice v skladu z veljavnimi določbami direktive o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev zavrnejo dostop do standardiziranih pospešenih postopkov, kadar se zahteva popolna oprostitev davčnega odtegljaja. To bi dejansko preprečilo, da bi se korist postopkov povračila na podlagi direktive uporabila za plačila, ki so upravičena do oprostitve na podlagi razširjenega področja uporabe direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah. Zato se v skladu s **členom 6** predloga področje uporabe direktive o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev prilagodi, da se zagotovi, da zajema povračila v primeru uporabe direktive o obrestih in licenčninah ter direktive o matičnih in odvisnih družbah.

2026/0163 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi direktiv 2003/49/ES, 2009/133/ES, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164, (EU) 2017/1852 in (EU) 2025/50 glede poenostavitve okvira Unije za neposredno obdavčitev ter podpore rasti in konkurenčnosti EU

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[2],

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za pravilno delovanje notranjega trga morajo pravila o neposredni obdavčitvi delovati jasno, dosledno in učinkovito. Unija je v zadnjih desetletjih sprejela več direktiv na področju neposredne obdavčitve, katerih cilj je odpraviti dvojno obdavčitev, zagotoviti davčno nevtralnost, olajšati reševanje sporov in preprečiti izogibanje davkom v čezmejnih primerih.

(2) Pravni red Unije na področju neposredne obdavčitve je pomemben dosežek Unije. Kot del tega pravnega reda so Direktiva Sveta 2003/49/ES[3], Direktiva Sveta 2009/133/ES[4] in Direktiva Sveta 2011/96/EU[5] prispevale k delovanju notranjega trga z olajševanjem čezmejnih gospodarskih dejavnosti, zlasti z odpravo pri viru odtegnjenih davkov na nekatera plačila znotraj skupine in zagotavljanjem davčne nevtralnosti za čezmejne reorganizacije. Z Direktivo Sveta (EU) 2016/1164[6] se je okrepila zaščita notranjega trga, in sicer z določitvijo usklajenih pravil proti praksam izogibanja davkom, ki lahko izkrivljajo konkurenco in vplivajo na razdelitev pravic do obdavčitve, s čimer se obravnavajo tveganja erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Direktiva Sveta

---

1 UL C , , str. .

2 UL C , , str. .

3 Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj).

4 Direktiva Sveta 2009/133/ES z dne 19. oktobra 2009 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami (UL L 310, 25.11.2009, str. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj).

5 Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 345, 29.12.2011, str. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj).

6 Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

(EU) 2017/1852 [7]je dodatno prispevala k pravilnemu delovanju notranjega trga z zagotavljanjem mehanizmov za učinkovito reševanje čezmejnih sporov v Uniji, ki vključujejo dvojno obdavčitev ali izhajajo iz konvencij o dvojni obdavčitvi.

(3) Čeprav so cilji navedenih direktiv še vedno veljavni, so praktične izkušnje, ki izhajajo iz njihove uporabe, razkrile strukturne pomanjkljivosti in vse večjo zapletenost. Soobstoj več sklopov pravil, sprejetih skozi čas, je privedel do večplastnega davčnega okvira. Poleg tega je interakcija med navedenimi direktivami in novejšim razvojem na področju mednarodne obdavčitve, zlasti Direktivo Sveta (EU) 2022/2523[8], ki zagotavlja globalno minimalno davčno stopnjo za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine, v nekaterih primerih privedla do prekrivanj, podvajanj in primerov večplastne ureditve, ki obravnava podobne cilje. Prav tako sta obstoj številnih možnosti za izvajanje in uporaba konceptov, ki niso enotno opredeljeni, privedla do različnih pristopov v državah članicah in prispevala k zelo razdrobljenemu davčnemu okviru v Uniji. Nekatere določbe davčnega okvira Unije niso več v skladu s trenutnim gospodarskim in pravnim razvojem, zaradi česar so pravila zastarela.

(4) Ti dejavniki prispevajo k pravni negotovosti za davkoplačevalce in davčne uprave v Uniji, povečujejo tveganje sporov in nenamernih davčnih rezultatov ter povzročajo znatne stroške zagotavljanja skladnosti in upravna bremena, zlasti za čezmejne dejavnosti, s čimer ovirajo učinkovito delovanje notranjega trga in negativno vplivajo na konkurenčnost podjetij, ki poslujejo v Uniji. Za davčne zavezance, ki delujejo na notranjem trgu, lahko veljajo različna pravila, s katerimi se izvaja davčni okvir Unije, ter se lahko soočajo z obremenjujočimi zahtevami glede zagotavljanja skladnosti in postopkovnimi neučinkovitostmi.

(5) Za odpravo teh pomanjkljivosti je treba poenostaviti in racionalizirati okvir Unije za neposredno obdavčitev, hkrati pa ohraniti najvišji standard zaščite notranjega trga. Za to je treba zmanjšati zapletenost, odpraviti prekrivanja in zagotoviti enotnejšo uporabo davčnih pravil v državah članicah. Glede na čezmejno naravo ugotovljenih težav je potreben usklajen pristop na ravni Unije, da se zagotovijo dosledne rešitve in prepreči nadaljnja razdrobljenost. Zato bi bilo treba s to direktivo uvesti ciljno usmerjene spremembe direktiv 2003/49/ES, 2009/133/ES, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164 in (EU) 2017/1852. Čeprav Direktiva Sveta (EU) 2025/50[9] že pomeni pomemben korak naprej pri poenostavitvi in racionalizaciji davčnega okvira Unije, je treba tudi njo spremeniti, da bi se zagotovilo, da se lahko oprostitev pri viru odtegnjenega davka na podlagi direktiv 2003/49/ES in 2011/96/EU uporablja tudi za dohodek iz vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje. Na splošno bi morale navedene spremembe prispevati k znižanju stroškov zagotavljanja skladnosti in upravnih bremen, izboljšanju pravne varnosti in zagotavljanju bolj skladne interakcije med obstoječimi pravili. Poleg tega bi morale prispevati tudi k pravilnemu delovanju notranjega trga in podpirati konkurenčnost podjetij, ki poslujejo v Uniji.

(6) Zapletenost in razdrobljenost okvira Unije za neposredno obdavčitev še posebej vplivata na mala in srednja podjetja (MSP), čeprav ta podjetja na splošno predstavljajo omejeno tveganje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Da bi se

---

7 Direktiva Sveta (EU) 2017/1852 z dne 10. oktobra 2017 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji (UL L 265, 14.10.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj).

8 Direktiva Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L 328, 22.12.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

9 Direktiva Sveta (EU) 2025/50 z dne 10. decembra 2024 o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev (UL L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

zagotovilo, da obveznosti glede zagotavljanja skladnosti ostanejo sorazmerne, je pomembno zagotoviti ciljno usmerjene ukrepe za poenostavitev za MSP.

(7) Hkrati za velike mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2022/2523, veljajo zapletena in globalno usklajena pravila, katerih cilj je zagotoviti minimalno raven obdavčitve v vsaki jurisdikciji, v kateri poslujejo. Čeprav imajo navedena pravila ključno vlogo pri obravnavanju erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, vključujejo tudi znatne obveznosti glede zagotavljanja skladnosti in lahko povzročijo prekrivajoče se zahteve pri interakciji z obstoječimi davčnimi pravili na ravni Unije in nacionalni ravni. Da bi se ohranila konkurenčnost podjetij, ki poslujejo v Uniji, in visoka raven zaščite pred izogibanjem davkom ter da bi se zagotovila skladnost davčnega sistema in zmanjšalo regulativno breme, je pomembno zagotoviti ciljno usmerjene ukrepe za poenostavitev za subjekte, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive.

(8) Direktivi 2003/49/ES in 2011/96/EU določata oprostitve pri viru odtegnjenih davkov na nekatera čezmejna plačila obresti, licenčnin in dividend ter drugih oblik distribucije dobička ter tako prispevata k odpravi dvojne obdavčitve v Uniji. Vendar so razlike v zasnovi navedenih direktiv in njuno omejeno stvarno področje uporabe, zlasti v zvezi z zahtevami glede minimalnega lastniškega deleža, privedli do nedoslednega izvajanja v državah članicah in višjih stroškov zagotavljanja skladnosti, kar lahko izkrivlja odločitve o naložbah za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu. Plačevanje preostalega davka v Uniji ustvarja ovire in zmanjšuje davčno nevtralnost za čezmejne naložbe.

(9) Da bi se poenostavilo delovanje in okrepila konkurenčnost notranjega trga, je primerno razširiti stvarno področje uporabe obeh direktiv. V ta namen bi bilo treba odpraviti zahteve glede minimalnega odstotka in minimalnega trajanja lastniškega deleža kot pogoje za odobritev zmanjšanja davčnega odtegljaja in, v primeru dividend ali drugih oblik distribucije dobička, za odobritev izjeme za udeležbo. Glede na to širše področje uporabe bi bilo treba odpraviti tudi možnost držav članic, da merilo udeležbe v kapitalu nadomestijo z merilom udeležbe v glasovalnih pravicah, da bi se zagotovila enotnejša in predvidljivejša uporaba navedenih direktiv. Poleg tega bi bilo treba za odpravo davčnih ovir za čezmejne naložbe pokojninskih institucij distribucijo dividend takim subjektom oprostiti pri viru odtegnjenega davka, in sicer ne glede na njihovo pravno obliko in z odstopanjem od pogoja glede obdavčitve. Prav tako bi bilo treba za zagotovitev, da pravila, ki državam članicam omogočajo, da določijo, da se stroški v zvezi z udeležbo in izgubami, ki izhajajo iz distribucije dobička odvisne družbe, ne odbijejo od obdavčljivega dobička matične družbe, ostanejo sorazmerna glede na razširjeno področje uporabe Direktive 2011/96/EU, dovoliti uporabo navedene možnosti, kadar je udeležba dovolj velika, da upravičuje nastale stroške upravljanja. V ta namen bi morala biti potrebna najmanj 10-odstotna udeležba v kapitalu odvisne družbe.

(10) Da bi se preprečili primeri dvojne neobdavčitve, je primerno zagotoviti, da se plačila obresti in licenčnin obdavčijo vsaj enkrat, in sicer s pri viru odtegnjenim davkom ali zavrnitvijo davčnega priznanja teh plačil pri viru. Čeprav Direktiva 2003/49/ES že vključuje zahtevo po obdavčitvi v Uniji, je potreben dodaten ukrep za obravnavanje primerov, v katerih so tokovi prihodkov od obresti in licenčnin, ki zapuščajo Unijo, v namembni državi še vedno neobdavčeni. Praviloma bi morale države članice za plačila obresti in licenčnin še naprej uporabljati svoja nacionalna pravila, vključno s tistimi, ki izhajajo iz veljavnih davčnih sporazumov. Kadar jurisdikcija tretje države, v kateri ima prejemnik plačila sedež, ne obračunava davka od dohodkov pravnih oseb na

dohodke od obresti in licenčnin ali za take dohodke uporablja ničelno stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb in se v državi članici vira ne obračuna pri viru odtegnjeni davek, bi se moral uporabljati poseben zaščitni ukrep. Slednji bi bil osredotočen na točno določen tok dohodkov in bi upošteval le davčni položaj neposrednega prejemnika plačila. Tako bi pravilo plačnika razbremenilo potrebe po sledenju posredniškim strukturam. To ne bi smelo posegati v uporabo nacionalnih in pogodbenih določb proti zlorabam ter načel Unije v zvezi z dejanskim lastništvom. Vendar se navedeni zaščitni ukrep ne bi smel uporabljati, kadar mora prejemnik plačila za davčno obdobje plačati kvalificirani domači povrhnji davek in v zvezi s tem davkom ne prejme nobenega povračila ali neposrednih ali posrednih finančnih koristi ali je del mednarodne skupine podjetij, ki v tem davčnem obdobju spada na področje uporabe pravil iz Direktive (EU) 2022/2523 ali, kar zadeva jurisdikcije tretjih držav, vzorčnih pravil OECD[10]. V tem okviru se lahko zaščitni ukrep še vedno uporablja, če se krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij nahaja v jurisdikciji s kvalificirano vzporedno ureditvijo za davčno obdobje.

(11) Za obravnavanje tveganj dvojne neobdavčitve distribucije dobička (dividend) ni potreben noben podoben ukrep, saj je taka distribucija že obdavčena v Uniji, in sicer na ravni družbe izplačevalke ali prejemnika.

(12) Obsežne in raznolike postopkovne zahteve, ki jih nekatere države članice uporabljajo kot pogoje za uporabo oprostitev pri viru odtegnjenega davka iz direktiv 2003/49/ES in 2011/96/EU, v praksi ustvarjajo znatna upravna bremena za davčne zavezance in davčne organe v Uniji ter ovirajo učinkovito delovanje teh oprostitev. Za zmanjšanje teh bremen, povečanje pravne varnosti in podporo konkurenčnosti notranjega trga je primerno navedene postopkovne zahteve poenostaviti in racionalizirati. Zato bi morala ta direktiva določati, da države članice ne zahtevajo predhodne odobritve ali upravnih postopkov za preverjanje, ali so pogoji za oprostitve izpolnjeni v času plačila obresti ali licenčnin ali distribucije dobička. To ne bi smelo vplivati na pooblastila držav članic za izvajanje naknadnih *kontrol* in uporabo nacionalnih pravil za preprečevanje zlorab, vključno s pravili o dejanskem lastništvu.

(13) V primeru vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje, portfeljski vlagatelji, katerih delež v družbi plačnici ostaja pod določenim pragom, tej družbi pogosto niso znani, saj se taki vrednostni papirji pogosto vodijo na fiduciarnih računih. Zato družba plačnica morda ne more vnaprej ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za oprostitve pri viru odtegnjenega davka iz direktiv 2003/49/ES in 2011/96/EU, kar lahko ovira učinkovit dostop do teh oprostitev. Z Direktivo (EU) 2025/50 so bili vzpostavljeni standardizirani postopki za zmanjšanje in hitro povračilo presežnega davčnega odtegljaja na dohodek od vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje. Da bi se preprečili neučinkoviti in obremenjujoči nacionalni postopki ter zagotovilo, da lahko davkoplačevalci, ki so upravičeni do oprostitev iz direktiv 2003/49/ES in 2011/96/EU, uporabijo tudi skupne postopke iz Direktive (EU) 2025/50, bi bilo treba navedeno direktivo spremeniti tako, da dohodek od vrednostnih papirjev, s katerimi se javno trguje, ki izpolnjuje pogoje za navedene oprostitve, ni izključen iz postopkov zmanjšanja pri viru ali hitrega povračila.

---

[10] OECD (2021), *Tax Challenges Arising from Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Inclusive Framework on BEPS* (Davčni izzivi, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva – Globalna pravila za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička (drugi steber): Vključujoči okvir za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička), Projekt OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, OECD Publishing, Pariz, https://doi.org/10.1787/782bac33-en.

(14) Kadar plačila, ki spadajo na področje uporabe direktiv 2003/49/ES in 2011/96/EU, izpolnjujejo vsebinske pogoje za oprostitev pri viru odtegnjenega davka, vendar se davek kljub temu odtegne, ker na primer družba plačnica ne more vnaprej ugotoviti, ali so ti pogoji izpolnjeni, bi morale države članice zagotoviti, da se presežni davek povrne v razumnem roku prek standardnih postopkov povračila. V ta namen bi bilo treba Direktivo 2011/96/EU uskladiti z Direktivo 2003/49/ES glede rokov za predložitev in obravnavo zahtevkov za povračilo.

(15) Direktiva 2003/49/ES določa, da se stalna poslovna enota obravnava kot plačnik obresti ali licenčnin, kadar plačilo za to stalno poslovno enoto predstavlja davčno priznani odhodek. Da bi se preprečila pravna negotovost in zagotovilo, da se navedeno pravilo uporablja na način, ki je skladen s ciljem Direktive 2003/49/ES, je primerno pojasniti, da se navedena direktiva uporablja za plačila, ki jih je mogoče pripisati dejavnostim stalne poslovne enote, ne glede na to, ali so ta plačila davčno priznana v državi članici, v kateri je stalna poslovna enota.

(16) Direktiva 2009/133/ES določa skupna pravila za zmanjšanje davčnih ovir in zagotovitev davčne nevtralnosti pri reorganizacijah družb iz različnih držav članic, vključno z združitvami, delitvami, delnimi delitvami, prenosi sredstev, zamenjavami kapitalskih deležev in prenosom statutarnega sedeža evropske družbe (SE) ali evropske zadruge (SCE). Razvoj prava družb Unije, zlasti tisti, ki je bil uveden z Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta[11], kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2121 Evropskega parlamenta in Sveta[12], je privedel do neusklajenosti med področjem uporabe davčnih pravil in določb prava družb. To povzroča pravno negotovost za podjetja in ogroža konkurenčnost na notranjem trgu. Za zagotovitev skladnosti med davčnim okvirom in pravom družb bi bilo treba opredelitve pojmov iz Direktive 2009/133/ES uskladiti z Direktivo (EU) 2017/1132, da bi se vključila dodatna podvrsta združitve in „delitev z ločitvijo“.

(17) Direktiva 2009/133/ES se uporablja tudi za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE. Glede na načelo nevtralnosti je treba zagotoviti enako davčno obravnavo čezmejnih preoblikovanj, ki vključujejo vsaj prenos registriranega sedeža družbe, ki se preoblikuje, iz matične države članice v ciljno državo članico. Zato bi bilo treba v Direktivi 2009/133/ES vključiti novo poglavje o pravilih, ki se uporabljajo za čezmejna preoblikovanja in po katerih bi bilo treba v skladu s preostankom direktive obdavčitev kapitalskih dobičkov od sredstev družbe, ki je v postopku čezmejnega preoblikovanja, odložiti do dejanske odsvojitve takih sredstev, če družba ostane davčni rezident matične države članice ali če ima v tej državi članici stalno poslovno enoto, s katero so taka sredstva še naprej povezana.

(18) Glede na sodbo Sodišča z dne 1. oktobra 2009 v zadevi C-247/08[13] je primerno revidirati seznam oblik družb iz Priloge k Direktivi 2003/49/ES, Priloge I, del A, k Direktivi 2009/133/ES in Priloge I, del A, k Direktivi 2011/96/EU za zagotovitev, da so izrecno zajeti vsi subjekti, ki bi morali po svoji naravi spadati na področje uporabe navedenih direktiv.

---

11 Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

12 Direktiva (EU) 2019/2121 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive (EU) 2017/1132 glede čezmejnih preoblikovanj, združitev in delitev (UL L 321, 12.12.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj).

13 Sodba Sodišča z dne 1. oktobra 2009, Gaz de France – Berliner Investissement SA/Bundeszentralamt für Steuern, C-247/08, ECLI:EU:C:2009:600.

(19) Direktiva (EU) 2016/1164 določa pravila proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, vključno s posebnimi pravili o omejitvi obresti, nadzorovanih tujih družbah, izstopni obdavčitvi in hibridnih neskladjih ter splošnim pravilom o preprečevanju zlorab. Navedena pravila določajo skupen okvir za zagotovitev minimalne ravni zaščite pred erozijo davčne osnove in preusmerjanjem dobička znotraj Unije.

(20) Da bi se okrepila konkurenčnost Unije, podprle inovacije ter olajšal zeleni in digitalni prehod, je pomembno spodbujati naložbe v raziskave in razvoj na celotnem notranjem trgu. Zlasti ob upoštevanju spreminjajočega se mednarodnega davčnega okolja bi morali davčni sistemi še naprej zagotavljati učinkovito in ciljno usmerjeno podporo pristnim raziskovalnim in razvojnim dejavnostim. V ta namen bi bilo treba v Direktivi (EU) 2016/1164 vzpostaviti skupen okvir za davčno obravnavo nekaterih odhodkov za raziskave in razvoj, ki bi zagotavljal enostavnost, pravno varnost in skladnost, da bi se ohranili enaki konkurenčni pogoji in povečala mednarodna konkurenčnost.

(21) Naložbe v osnovna sredstva, kot so obrati, stroji in druga opredmetena sredstva, ki jih davčni zavezanci uporabljajo za raziskave in razvoj ali za zagotavljanje zmogljivosti za izvajanje takih dejavnosti, bi moralo biti mogoče v celoti odbiti od obdavčljivega dobička, da bi se spodbujale inovacije, okrepil notranji trg in podprle naložbe v nove tehnologije. Z oblikovanjem okvira za vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev za davčno priznanje takih odhodkov bi se zmanjšale ovire, s katerimi se soočajo podjetja, ki poslujejo čezmejno v Uniji. V ta namen bi bilo treba davčnim zavezancem dovoliti, da upravičene odhodke odbijejo od svoje davčne osnove v davčnem obdobju, v katerem nastanejo, ali po svoji izbiri v katerem koli od naslednjih štirih davčnih obdobij.

(22) Da bi se zagotovila pravna varnost, poenostavila uporaba pravil in preprečile zlorabe, bi bilo treba določiti pogoje za določitev najkrajšega obdobja, v katerem je treba upravičene odhodke uporabiti za raziskave in razvoj, odvzem olajšave in obravnavo naknadne davčne prilagoditve ob odsvojitvi. Od davčnih zavezancev, ki so upravičeni do olajšave, bi bilo zato treba zahtevati, da upravičene odhodke v celoti in izključno uporabljajo za raziskave in razvoj za obdobje najmanj treh let. Kadar davčni zavezanec preneha imeti v lasti, uniči ali kako drugače odtuji sredstvo, na katero se nanašajo ti upravičeni odhodki, in ustvari kakršno koli denarno vrednost, bi bilo treba to vrednost upoštevati za zagotovitev, da olajšava natančno odraža dejansko naložbo v raziskave in razvoj.

(23) V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti določitev minimalne ravni harmonizacije v Uniji v zvezi z davčnim priznanjem naložb v osnovna sredstva, ki se uporabljajo za raziskave in razvoj, zadostuje za zagotovitev, da raziskave in razvoj ostanejo osrednjega pomena za konkurenčnost Unije ter prispevajo k bolj enakim konkurenčnim pogojem na notranjem trgu. V skladu s tem bi morale imeti države članice brez poseganja v uporabo pravil o državni pomoči pravico, da uporabijo domače določbe, ki omogočajo ugodnejšo davčno priznanje upravičenih odhodkov.

(24) Komisija je pri oceni Direktive (EU) 2016/1164[14] ugotovila, da so pravila navedene direktive zapletena in temeljijo na alternativnih pristopih, več neobveznih izjemah in pragovih. Razlike v ključnih konceptih in opredelitvah pojmov ter soobstoj različnih modelov za obdavčitev nadzorovanih tujih družb in možnosti v sklopu pravila o omejitvi obresti so povzročili razdrobljenost pravnega okvira Unije za obdavčitev,

[14] Delovni dokument služb Komisije o oceni Direktive Sveta (EU) 2016/1164 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.

pravno negotovost za davkoplačevalce in večja regulativna bremena, zlasti za podjetja, ki poslujejo čezmejno. To velja tudi, kadar je tveganje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička omejeno, zlasti za MSP. Iz tega sledi, da lahko veljavni pravni okvir povzroči nesorazmerno breme v primerjavi z dejanskim tveganjem, ki ga obravnava. Poleg tega bi bilo treba Direktivo (EU) 2016/1164 glede na nedavno uvedbo globalne minimalne davčne stopnje z Direktivo (EU) 2022/2523 prilagoditi, da bi se preprečila prekrivanja ter odvečnost v smislu področja uporabe, ciljev in učinkov, vključno s primeri dvojne obdavčitve in podvojenih obveznosti poročanja, ki izhajajo iz soobstoja obeh okvirov.

(25) Namen pravila o omejitvi obresti iz člena 4 Direktive (EU) 2016/1164 je odvračanje od agresivnega davčnega načrtovanja, ki ga davkoplačevalci izvajajo tako, da uporabljajo umetno napihnjena plačila obresti s prenašanjem čezmernega dolga v jurisdikcije z visokimi davki. Čeprav ima pravilo pomembno vlogo pri preprečevanju izogibanja davkom, obstaja tveganje, da zaradi soobstoja različnih pragov, neobveznih izjem in odstopnih klavzul, ki jih države članice različno izvajajo, pravilo pogosto ne bo sorazmerno obravnavalo tveganj erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Ta prožnost je prispevala k znatni razdrobljenosti, višjim stroškom zagotavljanja skladnosti in pravni negotovosti na notranjem trgu. Pravilo o omejitvi obresti lahko tudi negativno vpliva na sposobnost družb za financiranje naložb in rasti, saj se ne prilagaja spremembam v gospodarskem okolju, zlasti v okolju naraščajočih obrestnih mer in inflacije. Poleg tega lahko nesorazmerno vpliva na kapitalsko intenzivne sektorje, kot so nepremičnine, infrastruktura in inovativna zagonska podjetja, ki so odvisni od dolgoročnega dolžniškega financiranja. Trenutno pravilo o omejitvi obresti bi lahko tudi po nepotrebnem obremenilo MSP, čeprav imajo ta podjetja manj sredstev in priložnosti za agresivno davčno načrtovanje z uporabo plačil obresti.

(26) Da bi se poenostavila uporaba pravila, da bi bilo bolje usklajeno z njegovim ciljem in da bi se zagotovilo, da še naprej ustreza svojemu namenu, hkrati pa podpira pristne naložbe v Uniji, so potrebne spremembe člena 4 Direktive (EU) 2016/1164. Zlasti je pomembno zmanjšati število možnosti, ki so na voljo državam članicam, posodobiti strukturo pravila, pojasniti njegovo področje uporabe in upoštevati novi skupni okvir za davčno obravnavo nekaterih odhodkov za raziskave in razvoj.

(27) Pravilo o omejitvi obresti je zasnovano tako, da zagotavlja, da je večina stroškov izposojanja tretjih oseb še naprej davčno priznana, saj tako financiranje na splošno predstavlja omejeno tveganje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Vendar je možnost, da države članice pri prenosu tega pravila uporabijo nižje pragove za davčno priznanje, privedla do različnih pristopov po Uniji, večje zapletenosti in manjše pravne varnosti za davčne zavezance. Za zagotovitev dosledne uporabe pravila in enake obravnave na notranjem trgu bi bilo treba stopnjo priznanja za davčne namene določiti na 30 % dobička pred obrestmi, davki in amortizacijo (v nadaljnjem besedilu: EBITDA) v vseh državah članicah.

(28) Da bi se ohranila učinkovitost novega skupnega okvira za davčno obravnavo nekaterih odhodkov za raziskave in razvoj, uvedenega z Direktivo (EU) 2016/1164, bi moral izračun EBITDA za namene pravila o omejitvi obresti vključevati ponovno prištetje za davek prilagojenih zneskov v zvezi z odhodki za raziskave in razvoj, ki se odbijejo na podlagi navedenega okvira, in sicer na enak način, kot se upoštevajo presežni stroški izposojanja in amortizacija.

(29) Tveganja erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki jih obravnava pravilo o omejitvi obresti, izhajajo predvsem iz plačevanja previsokih obresti med povezanimi

podjetji. Nasprotno pa izposojanje od nepovezanih podjetij, med drugim tudi prek izdaj obveznic, za katere velja poseben regulativni nadzor, na splošno predstavlja omejeno tveganje takih praks. Da bi se to pravilo bolje uskladilo z njegovim ciljem ter da bi se zagotovila dosledna in sorazmerna uporaba, bi bilo treba stroške izposojanja, ki izhajajo iz posojil, ki jih odobrijo nepovezana podjetja, izključiti iz področja uporabe omejitve, če se taka sredstva uporabljajo za financiranje lastnih dejavnosti davčnega zavezanca izposojevalca, zaradi česar morebitno nadaljnje posojanje znotraj skupine ne bi smelo biti zajeto z izključitvijo.

(30) Za zmanjšanje upravnega in regulativnega bremena pravila o omejitvi obresti, zlasti za male davkoplačevalce, lahko države članice trenutno zagotavljajo pravilo „varnega pristana“, v skladu s katerim so neto odhodki za obresti vedno priznani za davčne namene do določenega denarnega zneska. Vendar sta neobvezna narava te določbe in njena prožnost pri prenosu privedli do različnega izvajanja po vsej Uniji, kar je omejilo njeno učinkovitost. Zato je primerno, da navedeni varni pristan postane obvezen in da se določi redna indeksacija, da bi se zagotovila njegova učinkovitost in ustreznost skozi čas.

(31) S ciljno usmerjenima izključitvama iz pravila o omejitvi obresti v zvezi s posojili, ki jih odobrijo nepovezana podjetja, in obveznim povečanim varnim pristanom bi neobvezna izključitev za samostojne subjekte postala odvečna. Zato bi bilo treba navedeno neobvezno izključitev črtati, da bi se poenostavilo in racionaliziralo pravilo o omejitvi obresti.

(32) Pravilo o omejitvi obresti povezuje davčno priznanje stroškov izposojanja z dobičkom, ki se lahko med upadom gospodarske rasti zmanjša. Zato se lahko davkoplačevalci soočajo s strožjimi omejitvami prav takrat, ko je dostop do zunanjega financiranja bolj potreben. Za ublažitev takega procikličnega učinka in zagotovitev, da pravilo ne omejuje neupravičeno gospodarske aktivnosti v obdobjih finančnih težav, bi bilo treba Direktivo (EU) 2016/1164 spremeniti, da bi se omilila uporaba pravila o omejitvi obresti, kadar se EBITDA v danem letu znatno zmanjša.

(33) Da pravilo o omejitvi obresti ne bi oviralo naložb, ki so bistvene za gospodarski razvoj in javno blaginjo Unije, Direktiva (EU) 2016/1164 državam članicam omogoča, da iz svojega področja uporabe izključijo nekatere dolgoročne javne infrastrukturne projekte. Ker taki projekti na splošno predstavljajo omejeno tveganje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička ter brez poseganja v pravila o državni pomoči, vključno s Sklepom Komisije (EU) 2025/2630 o uporabi člena 106(2) PDEU za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve[15], bi bilo treba področje uporabe navedene izključitve razširiti na širši nabor projektov javnega interesa, vključno s tistimi, ki prispevajo k skupnim prednostnim nalogam Unije, zlasti v zvezi s podnebjem, digitalizacijo, socialno in gospodarsko odpornostjo, energetsko varnostjo ter socialnimi in cenovno dostopnimi stanovanji, vključno z gradnjo, preoblikovanjem in prenovo stavb za socialna in cenovno dostopna stanovanja.

(34) Glede na spreminjajoče se geopolitično okolje in zlasti vojno agresijo Rusije proti Ukrajini mora Unija okrepiti svojo splošno obrambno pripravljenost in olajšati mobilizacijo zasebnih naložb v obrambne zmogljivosti. V ta namen in da bi se obravnavale vrzeli v zmogljivostih, ki sta jih Komisija in visoka predstavnica Unije za

[15] Sklep Komisije (EU) 2025/2630 z dne 16. decembra 2025 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega določenim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, in razveljavitvi Sklepa 2012/21/EU (C/2025/8820) (UL L, 2025/2630, 19.12.2025).

zunanje zadeve in varnostno politiko opredelili v Skupni beli knjigi o prihodnosti evropske obrambe Pripravljenost 2030[16], ter da bi se podprli cilji iz Uredbe Sveta (EU) 2025/1106[17] o vzpostavitvi instrumenta za varnostne ukrepe za Evropo, je primerno uvesti začasno izključitev iz pravila o omejitvi obresti za presežne stroške izposojanja, ki nastanejo na podlagi posojil za financiranje obrambnih proizvodov na področjih kritičnih zmogljivosti. Da bi izključitev ostala sorazmerna z navedenim ciljem in ne bi neupravičeno vplivala na uporabo pravila o omejitvi obresti bolj, kot je potrebno, bi morala biti izključitev strogo ciljno usmerjena in bi se morala uporabljati le za kritične obrambne zmogljivosti, ki so v Uredbi Sveta (EU) 2025/1106 opredeljene kot prednostna področja. Da bi izključitev ostala sorazmerna in bi učinkovito podpirala hitro povečanje proizvodne zmogljivosti, bi morala biti časovno omejena in bi se morala uporabljati le za posojila, sklenjena v prvih petih davčnih letih po začetku veljavnosti te direktive. Navedena začasna uporaba je skladna tudi s sklepi Evropskega sveta z dne 20. marca 2025[18], v katerih se poziva k pospešitvi prizadevanj za okrepitev obrambne pripravljenosti Unije v naslednjih petih letih.

(35) Pravilo o omejitvi obresti lahko nesorazmerno vpliva na nekatere skupine, ki imajo visok finančni vzvod iz dejanskih poslovnih razlogov. Zato Direktiva (EU) 2016/1164 državam članicam omogoča, da davčnim zavezancem dovolijo uporabo pravila izvzetja na ravni skupine, ki jim omogoča, da se jim davčno priznajo presežni stroški izposojanja nad splošno omejitvijo, kadar lahko dokažejo, da je njihova raven finančnega vzvoda v skladu z ravnjo finančnega vzvoda njihove skupine. Vendar je neobvezna narava te določbe privedla do različne uporabe v Uniji. Da bi se dosegla dosledna in sorazmerna uporaba pravila ter hkrati ohranil njegov cilj obravnavanja tveganj erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, bi moralo biti pravilo izvzetja na ravni skupine obvezno, hkrati pa bi moralo državam članicam omogočati, da ohranijo izbiro med obstoječima mehanizmoma za izvajanje pravila izvzetja na ravni skupine, kot sta določena v členu 4(5), točki (a) in (b), Direktive (EU) 2016/1164.

(36) Možnost prenosa presežnih stroškov izposojanja in neporabljenih obresti naprej je bistvena, da se preprečijo nesorazmerni rezultati za davkoplačevalce z nestanovitnimi dobički ali dolgoročnimi naložbenimi cikli, kot so kapitalsko intenzivne panoge in zagonska podjetja. Čeprav Direktiva (EU) 2016/1164 določa taka pravila za prenos naprej, je njihova neobvezna narava privedla do različnih pristopov v državah članicah. Tako stanje ogroža prizadevanja za vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu, povečanje pravne varnosti in podpiranje gospodarske odpornosti kapitalsko intenzivnih panog. Zato bi moral biti prenos presežnih stroškov izposojanja in neporabljenih naprej obresti obvezen, hkrati pa bi bilo treba državam članicam omogočiti, da ohranijo izbiro med različnima mehanizmoma za izvajanje takega prenosa, kot sta določena v členu 4(6), točki (a) in (c) navedene direktive, s čimer bi se priznalo, da časovni okvir odhodkov za obresti in obdavčljivega dobička morda ni vedno usklajen znotraj enega samega davčnega leta.

(37) Za finančna podjetja veljajo posebni regulativni okviri v skladu s pravom Unije. Zato Direktiva (EU) 2016/1164 državam članicam omogoča, da taka podjetja izključijo iz področja uporabe pravila o omejitvi obresti. Da bi ta izključitev še naprej ustrezala

---

16 Komisija in visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Skupna bela knjiga o prihodnosti evropske obrambe Pripravljenost 2030 (JOIN(2025) 120 final z dne 19. marca 2025).

17 Uredba Sveta (EU) 2025/1106 z dne 27. maja 2025 o vzpostavitvi instrumenta za varnostne ukrepe za Evropo (SAFE) s krepitvijo evropske obrambne industrije (UL L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

18 Sklepi Evropskega sveta z dne 20. marca 2025, EUCO 1/25.

svojemu namenu in odražala razvoj finančne ureditve Unije od sprejetja navedene direktive, bi bilo treba opredelitev finančnih podjetij ustrezno posodobiti.

(38) Namen splošnega pravila o preprečevanju zlorab iz člena 6 Direktive (EU) 2016/1164 je odpraviti nepoštene davčne prakse družb, ki niso obravnavane v posebnih določbah. Kljub temu je sklicevanje na davek od dohodkov pravnih oseb povzročilo negotovost glede področja uporabe splošnega pravila o preprečevanju zlorab, zlasti glede tega, ali se uporablja za pri viru odtegnjene davke ali povrhnje davke, ki izhajajo iz uporabe Direktive (EU) 2022/2523. Za večjo jasnost in zagotovitev dosledne uporabe po vsej Uniji bi bilo treba spremeniti besedilo, da se potrdi, da se splošno pravilo o preprečevanju zlorab uporablja za vse davke, ki veljajo za družbe.

(39) V skladu s pravili o nadzorovanih tujih družbah iz členov 7 in 8 Direktive (EU) 2016/1164 se dohodek nizko obdavčenih odvisnih družb ali stalnih poslovnih enot pripiše nazaj matični družbi, da se preprečita erozija davčne osnove in preusmerjanje dobička. Vendar se cilj in učinki navedenih pravil v veliki meri prekrivajo s pravilom o vključitvi dohodkov iz Direktive (EU) 2022/2523 (okvir drugega stebra), ki zagotavlja minimalno raven obdavčitve po efektivni stopnji 15 % širše davčne osnove, ki zajema pasivne in aktivne dohodke. Vzporedna uporaba pravil o nadzorovanih tujih družbah in okvira drugega stebra lahko privede ne le do ekonomske dvojne obdavčitve, temveč tudi do podvojenih in zapletenih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti za mednarodne skupine podjetij, ki morajo izvajati prekrivajoče se izračune in poročati v skladu z obema sklopoma pravil. Da bi se preprečili taki nenamerni rezultati, hkrati pa ohranil cilj pravil o nadzorovanih tujih družbah glede preprečevanja izogibanja davkom, bi bilo treba davčnim zavezancem, za katere velja okvir drugega stebra, odobriti oprostitev. Poleg tega se pravilo o vključitvi dohodkov ne uporablja, kadar se krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij nahaja v jurisdikciji s kvalificirano vzporedno ureditvijo[19]. Vendar lahko kombinacija pravil o nadzorovanih tujih družbah in domačega povrhnjega davka v državi nizko obdavčene nadzorovane družbe še vedno privede do dvojne obdavčitve in primerljivih prekrivajočih se regulativnih bremen. Zato bi bilo treba mednarodnim skupinam podjetij s krovnimi matičnimi subjekti v državah, ki upravljajo kvalificirane vzporedne ureditve v zvezi z dohodki svojih nizko obdavčenih nadzorovanih tujih družb, za katere velja kvalificirani domači povrhnji davek in ki ne prejemajo povračil ali ustreznih neposrednih ali posrednih finančnih koristi, še vedno odobriti ciljno usmerjeno oprostitev obdavčitve za nadzorovane tuje družbe.

(40) Člen 7(2) Direktive (EU) 2016/1164 državam članicam omogoča, da izbirajo med dvema metodama za določitev dohodka nadzorovane tuje družbe, ki je vključen v davčno osnovo matične družbe. Ta možnost je privedla do različnega izvajanja po vsej Uniji, kar je povzročilo razdrobljenost, višje stroške zagotavljanja skladnosti in manjšo pravno varnost za davkoplačevalce. Dokazi, ki izhajajo iz uporabe navedenih pravil, kažejo, da model, ki temelji na posebnih kategorijah pasivnih dohodkov (model A), zagotavlja učinkovitejši in bolj uporaben pristop kot model, ki je usmerjen v nepristne ureditve (model B). Slednji se v veliki meri prekriva s pravili o določanju transfernih

[19] OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Side-by-Side Package: Inclusive Framework on BEPS (Davčni izzivi, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva – Globalna pravila za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička (drugi steber) – Sveženj o vzporedni ureditvi: Vključujoči okvir za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička), OECD, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policysub-issues/global-minimum-tax/side-by-side-package.pdf.

cen in v praksi ponuja omejeno dodatno vrednost. Da bi se poenostavil okvir za nadzorovane tuje družbe, povečala pravna varnost in zagotovila dosledna uporaba pravil o nadzorovanih tujih družbah po vsej Uniji, bi morale države članice uporabljati enoten pristop, ki temelji na modelu A. Posledično bi bilo treba črtati možnost uporabe modela B in povezanega pravila *de minimis*, ki je postalo odvečno, saj se uporablja izključno na podlagi modela B.

(41) V Uniji je 99,8 % podjetij MSP. Vendar jih le 10 % opravlja čezmejne dejavnosti, 2 % pa imata odvisne družbe zunaj Unije. Poleg tega je 42 % MSP samostojnih subjektov, zato niso del skupine in nimajo povezanih podjetij[20]. Informacije, zbrane na podlagi izmenjav z več državami članicami, kažejo, da uprave v približno desetih letih od začetka uporabe Direktive (EU) 2016/1164 praktično niso imele primerov nadzorovanih tujih družb, povezanih z MSP. To kaže, da se pravila o nadzorovanih tujih družbah za MSP redko uporabljajo, pri čemer je eden od razlogov morda to, da operativne strukture teh družb ne vključujejo čezmejnih dejavnosti ali jih vključujejo le v manjši meri. Izključitev MSP iz področja uporabe teh pravil tako ne bi vplivala na prizadevanja za boj proti izogibanju davkom in davčnim utajam ali agresivnemu davčnemu načrtovanju, temveč bi družbam in davčnim upravam prinesla koristi v obliki prihrankov pri stroških in virih. Na podlagi navedenega je v skladu s podobnimi izvzetji v korist MSP v tej pobudi ter na drugih področjih obdavčitve in prava Unije primerno uvesti tudi izvzetje MSP iz področja uporabe pravil o nadzorovanih tujih družbah. S tem se bo zagotovila sorazmerna uporaba pravil o nadzorovanih tujih družbah ter zmanjšalo regulativno in upravno breme za davčne zavezance oziroma davčne organe. Izvzetje bi se moralo uporabljati za vse male in srednje skupine, kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2013/34 Evropskega parlamenta in Sveta[21], ne glede na to, ali se krovno matično podjetje nahaja v Uniji ali v tretjih državah. Področje uporabe izvzetja MSP zagotavlja, da so lahko skupine upravičene do izvzetja MSP le, če skupina v celoti ustreza opredelitvi male ali srednje skupine. Izvzetje bi bilo treba odobriti tudi samostojnim subjektom s stalno poslovno enoto v tujini, ki se štejejo za mikro, malo ali srednje podjetje, kot je opredeljeno v navedeni direktivi.

(42) Pravila o nadzorovanih tujih družbah državam članicam omogočajo, da iz področja uporabe izključijo subjekte ali stalne poslovne enote, katerih raven pasivnih dohodkov ostaja omejena, saj se tveganja izogibanja davkom v teh primerih štejejo za nizka. Ta možnost zajema tudi posebne primere, ki vključujejo finančna podjetja, pri katerih lahko v okviru njihovih običajnih poslovnih dejavnosti nastane večji delež pasivnih dohodkov. Za zmanjšanje upravnega in regulativnega bremena za davčne zavezance bi bilo treba člen 7(3) Direktive (EU) 2016/1164 spremeniti tako, da se od držav članic zahteva, da uvedejo tako izvzetje.

(43) Pravila o uvoženih neskladjih iz člena 9(3) Direktive (EU) 2016/1164 so se izkazala za preveč zapletena, predvsem zaradi podrobnih opredelitev in večplastnih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti. Ta zapletenost ne ovira le praktičnega izvajanja pravil, temveč ustvarja tudi znatna upravna bremena za davčne zavezance in davčne organe, pravila pa ne dosegajo načrtovanih rezultatov. Glede na težave pri uporabi pravil o

---

20 VVA/KPMG, Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement Final Report (Stroški izpolnjevanja davčnih obveznosti za MSP: posodobitev in dopolnitev – Končno poročilo), 2022.

21 Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

uvoženih neskladjih in pri doseganju pozitivnih rezultatov je primerno in v skladu z načelom sorazmernosti ta pravila črtati.

(44) Da bi se zmanjšala razdrobljenost na notranjem trgu in zagotovilo dosledno doseganje ciljev poenostavitve iz te direktive po vsej Uniji, bi se morala pravila iz člena 4(5) in člena 4(7)(d) uporabljati enotno v vseh državah članicah. V ta namen države članice ne bi smele ohraniti ali uvesti določb, ki odstopajo od enotnih pravil iz te direktive.

(45) Učinkovito reševanje sporov glede dvojne obdavčitve v Uniji ostaja prednostna naloga za pravilno delovanje notranjega trga. Nerešeni primeri dvojne obdavčitve ustvarjajo ovire za čezmejno gospodarsko dejavnost, ogrožajo pravno varnost in povzročajo pretirano davčno breme za davkoplačevalce. Čeprav se je z Direktivo (EU) 2017/1852 znatno izboljšal okvir za reševanje takih sporov, so izkušnje pokazale, da bi bilo treba pojasniti nekatere pojme in obravnavati različne razlage, da bi se povečala učinkovitost ter zagotovil doslednejši in dostopnejši postopek reševanja sporov po vsej Uniji v korist davkoplačevalcev in davčnih uprav.

(46) Da bi se olajšala uporaba postopkov za reševanje davčnih sporov iz Direktive (EU) 2017/1852 in zagotovila njihova širša uporaba, je treba pojasniti pojem „zadevna oseba“, med drugim tudi v sporih, ki vključujejo več kot eno osebo, in določiti, kdo ima v takih primerih pravico vložiti pritožbo.

(47) Čeprav je bistveno zagotoviti, da vsi pristojni organi prejmejo enake informacije, je enako pomembno povečati prožnost in olajšati dostop do postopka reševanja sporov. V ta namen bi bilo treba v členu 3 Direktive (EU) 2017/1852 pojasniti, da lahko v primerih, ki vključujejo več kot eno zadevno osebo, vsaka zadevna oseba vloži pritožbo le pri pristojnem organu države članice rezidentstva, s čimer se prepreči nepotrebno večkratno vlaganje in zmanjša upravno breme. Kadar na primer prilagoditev transfernih cen vpliva na dve ali več povezanih podjetij, bi moralo imeti vsako podjetje pravico vložiti pritožbo le pri pristojnem organu države članice, v kateri je to podjetje rezident. Vendar to zadevni osebi ne preprečuje, da vloži pritožbo v imenu druge zadevne osebe v skladu z nacionalnim pravom.

(48) Da bi se povečala pravna varnost in hkrati še naprej zagotavljalo, da vsi zadevni pristojni organi hkrati prejmejo enake informacije, bi bilo treba zahteve iz člena 3 Direktive (EU) 2017/1852 za istočasno vložitev pritožb, za katere se je izkazalo, da si jih je težko razlagati, nadomestiti z jasnim rokom za vložitev.

(49) Da bi pristojni organi konstruktivno sodelovali in se osredotočali na učinkovito odpravo dvojne obdavčitve, bi bilo treba razloge za zavrnitev pritožbe iz člena 5 Direktive (EU) 2017/1852 čim bolj zmanjšati in omejiti na primere, v katerih pritožba ne vsebuje bistvenih zahtevanih informacij. Poleg tega bi bilo treba zadevnim osebam omogočiti, da po potrebi odpravijo pomanjkljivosti v pritožbi in da v primeru zavrnitve pritožbe slednjo ponovno vložijo, če se upoštevajo veljavni roki.

(50) Da bi se pospešil postopek reševanja sporov, bi morala biti komunikacija med pristojnimi organi in z zadevnimi osebami jasna in pravočasna. Kadar se pristojni organi strinjajo, da dogovora o rešitvi spora ni mogoče doseči, ker na primer že obstaja precedens, bi morali o tem nemudoma obvestiti zadevno osebo in ne čakati na iztek roka, določenega v postopku medsebojnega dogovora iz člena 4 Direktive (EU) 2017/1852.

(51) Da zadevna oseba, ki namerava uporabiti postopke iz Direktive (EU) 2017/1852, ne bi ostala brez zaščite pred dvojno obdavčitvijo in da bi se preprečila prekrivanja med postopki, ki temeljijo na različnih pravnih okvirih, je treba določiti, da se drugi

postopki, ki se začnejo na podlagi pravnih okvirov, ki niso Direktiva (EU) 2017/1852, ob vložitvi pritožbe prekinejo in zaključijo šele, ko pritožbo sprejmejo vsi zadevni pristojni organi.

(52) Za vzpostavitev preglednejšega in učinkovitejšega postopka za reševanje sporov je bistveno, da se z izvedbenimi akti določijo nadaljnja skupna postopkovna pravila. Navedeni izvedbeni akti bi morali davkoplačevalcem in pristojnim organom zagotoviti podrobna in jasna pravila, da se zmanjša regulativno breme in doseže hitro reševanje sporov. Pričakuje se, da bodo taki ukrepi vplivali na izvršna in izvršilna pooblastila držav članic na področju neposredne obdavčitve, natančneje pa na uveljavljanje njihovih pravic do obdavčitve na podlagi dvo- ali večstranskih davčnih konvencij ter na davčne osnove držav članic. Zato je treba na Svet prenesti pooblastila, da na predlog Komisije sprejme izvedbene akte na podlagi Direktive (EU) 2017/1852.

(53) Komisija bi morala za oceno učinkovitosti novih pravil, uvedenih v Direktivi (EU) 2017/1852, pripraviti oceno na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, in drugih razpoložljivih podatkov. Podatki bi morali biti čim bolj usklajeni s podatki, predloženimi OECD o isti zadevi, da bi se preprečilo nepotrebno dodatno breme za države članice. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, zlasti glede tega, katere vrste podatkov je treba letno zagotavljati za statistične namene, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[22].

(54) Da bi lahko države članice in davčni zavezanci prilagodili svoje sisteme in strukture novim pravilom iz člena 1, točke 2(b) do (h), 3(c) in 5, člena 3, točke 2 in 5 do 10, ter člena 4, točka 5(d), te direktive, bi bilo treba uporabo navedenih določb odložiti. Državam članicam bi bilo zato treba dovoliti, da nacionalne ukrepe, potrebne za uskladitev s temi določbami, uporabljajo od poznejšega datuma kot druge določbe te direktive. Da bi se odstopanje iz člena 4(5), točka (g), uporabljalo le v omejenem naložbenem oknu, je primerno, da se njegova uporaba omeji na posojila, sklenjena v prvih petih davčnih obdobjih po datumu, od katerega se navedeno pravilo začne uporabljati.

(55) Da bi se upoštevale prihodnje spremembe pravnih oblik družb, ki se lahko ustanovijo v skladu z nacionalnim pravom ali pravom EU, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s posodobitvijo seznamov obrazcev iz prilog k direktivam 2003/49/ES, 2009/133/ES in 2011/96/EU. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Evropski parlament bi bilo treba obvestiti o sprejetju delegiranih aktov, morebitnem nasprotovanju v zvezi z njimi in morebitnem preklicu prenosa pooblastil.

(56) Vsaka obdelava osebnih podatkov za namene te direktive bi morala potekati v skladu v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta[23]. Vsaka izmenjava ali drug prenos informacij s strani pristojnih organov na podlagi te direktive bi morala

---

[22] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

[23] Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

biti omejena na to, kar je potrebno in sorazmerno za namene te direktive. Kadar taka izmenjava ali prenos vključuje osebne podatke, bi bilo treba spoštovati pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ustrezne obveznosti upravljavcev in obdelovalcev v na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 ter vse dodatne zaščitne ukrepe, določene v pravu Unije ali nacionalnem pravu.

(57) Ker ciljev te direktive, tj. zagotoviti dosledno in usklajeno uporabo pravil Unije na področju neposredne obdavčitve, zmanjšati razdrobljenost in regulativna bremena ter podpirati rast in konkurenčnost notranjega trga, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč jih je zaradi njihovega obsega, čezmejne razsežnosti in učinkov na notranji trg lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2003/49/ES

Direktiva 2003/49/ES se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti in licenčnin med družbami iz različnih držav članic“;

(2) člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Stalna poslovna enota se šteje za plačnika obresti ali licenčnin samo, če navedena plačila v državi članici, v kateri se nahaja, predstavljajo odhodek, ki nastane zaradi dejavnosti stalne poslovne enote.“;

(b) odstavek 7 se črta;

(c) odstavek 10 se črta;

(d) odstavek 11 se nadomesti z naslednjim:

„11. Za namene odstavka 1 države članice v času plačila ne zahtevajo predhodne odobritve ali upravnega postopka za preverjanje izpolnjevanja zahtev iz tega člena ali člena 3.“;

(e) odstavka 12 in 13 se črtata;

(f) odstavek 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Če zahteve za oprostitev niso več izpolnjene, družba ali stalna poslovna enota prejemnica o tem takoj obvesti družbo ali stalno poslovno enoto plačnico.“;

(g) v odstavku 15 se drugi stavek črta;

(h) doda se naslednji odstavek 17:

„17. Za namene tega člena in z odstopanjem od odstavkov 15 in 16 države članice zagotovijo, da se zmanjšanje davčnega odtegljaja odobri v skladu s

postopki iz Direktive Sveta (EU) 2025/50* za primere, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive.

_____

*Direktiva Sveta (EU) 2025/50 z dne 10. decembra 2024 o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev (UL L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Opredelitev družbe in stalne poslovne enote“;

(b) točka (a) se spremeni:

(1) v točki (iii) se črta alinea „– corporation tax v Združenem kraljestvu,“;

(2) doda se naslednji pododstavek:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 3a za spremembo Priloge k tej direktivi, da se posodobi seznam oblik iz prvega pododstavka, točka (i), zaradi uradnega obvestila države članice o novi obliki družbe, ki je lahko ustanovljena v skladu z njenim nacionalnim pravom, ali da se vključi nova oblika družbe, uvedena v skladu s pravom Unije.“;

(c) točka (b) se črta;

(4) vstavita se naslednja člena 3a in 3b:

„Člen 3a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [*datum začetka veljavnosti te direktive*].

3. Prenos pooblastila iz člena 3 lahko kadar koli prekliče Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem uradno obvesti Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3, začne veljati le, če mu Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Svetu o tem aktu ali če je pred iztekom tega roka Svet obvestil Komisijo, da mu ne bo nasprotoval. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 3b

Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija obvesti Evropski parlament o sprejetju delegiranih aktov, morebitnem nasprotovanju v zvezi z njimi in morebitnem preklicu prenosa pooblastil s strani Sveta.“;

(5) v členu 5 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Kadar se obresti ali licenčnine, ki nastanejo v državi članici, plačajo prejemniku s sedežem v jurisdikciji tretje države, v kateri se ne obračuna davek od dohodkov pravnih oseb, ali kadar se za dohodke od obresti in licenčnin uporablja nominalni davek od dohodkov pravnih oseb po ničelni stopnji, država vira zagotovi, da se uporablja kateri koli od naslednjih ukrepov:

(a) obračun pri viru odtegnjenega davka na plačilo;

(b) zavrnitev davčnega priznanja ustreznega plačila za plačnika.

Ta odstavek se ne uporablja, če:

(a) mora prejemnik plačila plačati kvalificirani domači povrhnji davek za davčno obdobje in v zvezi s tem davkom ni odobreno nobeno povračilo ali neposredna ali posredna finančna korist ali

(b) je prejemnik plačila del mednarodne skupine podjetij, ki v davčnem obdobju spada na področje uporabe pravil iz Direktive Sveta (EU) 2022/2523* ali, kar zadeva jurisdikcije tretjih držav, vzorčnih pravil OECD, razen če se krovni matični subjekt navedene mednarodne skupine podjetij nahaja v jurisdikciji s kvalificirano vzporedno ureditvijo za davčno obdobje.

V tem odstavku:

(a) se za prejemnika plačila šteje, da ima sedež v jurisdikciji, v kateri je registriran ali ustanovljen v skladu z zakonodajo te jurisdikcije ali ima kraj dejanskega delovanja poslovodstva ali se drugače obravnava kot rezident za davčne namene v skladu z zakonodajo te jurisdikcije in se ne obravnava kot rezident za davčne namene v drugi jurisdikciji;

(b) ‚kvalificirani domači povrhnji davek‘ pomeni davek, kot je opredeljen v členu 3, točka 28, Direktive (EU) 2022/2523;

(c) ‚mednarodna skupina podjetij‘ pomeni skupino, kot je opredeljena v členu 3, točka 4, Direktive (EU) 2022/2523;

(d) ‚jurisdikcija s kvalificirano vzporedno ureditvijo‘ pomeni jurisdikcijo, za katero se poroča, da ima tak status v osrednji evidenci OECD za namene globalnega minimalnega davka v skladu z dogovorom vključujočega okvira OECD/G20 o svežnju o vzporedni ureditvi z dne 5. januarja 2026.

_____

*Direktiva Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L 328, 22.12.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).“;

(6) člen 6 se črta;

(7) Priloga k Direktivi 2003/49/ES se nadomesti z besedilom Priloge I k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Direktive 2009/133/ES

Direktiva 2009/133/ES se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) v točki (a) se doda naslednja točka (iv):

„(iv) ena ali več družb ob prenehanju brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na drugo obstoječo družbo, tj. prevzemno družbo, ne da bi prevzemna družba izdala nove deleže, če ima ena oseba neposredno ali posredno vse deleže v družbah, ki se združujejo, ali če imajo družbeniki družb, ki se združujejo, vrednostne papirje in deleže v enakem razmerju v vseh družbah, ki se združujejo;“;

(b) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) ‚delitev‘ pomeni operacijo, s katero:

(i) družba ob prenehanju brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na dve ali več obstoječih ali novih družb v zameno za sorazmerno izdajo vrednostnih papirjev, ki predstavljajo kapital družb, ki prejmejo sredstva in obveznosti, svojim delničarjem ter, če je primerno, denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti ali, ob odsotnosti nominalne vrednosti, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev;

(ii) razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za izdajo vrednostnih papirjev ali deležev v družbah prejemnicah razdeljeni družbi (‚delitev z ločitvijo‘);“;

(c) dodajo se naslednje točke (l), (m) in (n):

„(l) ‚čezmejno preoblikovanje‘ pomeni operacijo, s katero se družba brez prenehanja ali likvidacije preoblikuje iz pravne oblike, pod katero je registrirana v matični državi članici, v pravno obliko ciljne države članice, kot je navedeno v Prilogi I, ter prenese vsaj svoj registrirani sedež v ciljno državo članico, pri čemer ohrani svojo pravno osebnost;

(m) ‚matična država članica‘ pomeni državo članico, v kateri je družba registrirana pred čezmejnim preoblikovanjem;

(n) ‚ciljna država članica‘ pomeni državo članico, v kateri je preoblikovana družba registrirana kot posledica čezmejnega preoblikovanja.“;

(2) v členu 3 se doda naslednji pododstavek:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 3a za spremembo Priloge I, del A, k tej direktivi, da se posodobi seznam oblik iz točke (i) zaradi uradnega obvestila države članice o novi obliki družbe, ki je lahko ustanovljena v skladu z njenim nacionalnim pravom, ali da se vključi nova oblika družbe, uvedena v skladu s pravom Unije.“;

(3) vstavita se naslednja člena 3a in 3b:

„Člen 3a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [*datum začetka veljavnosti te direktive*].

3. Prenos pooblastila iz člena 3 lahko kadar koli prekliče Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem uradno obvesti Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3, začne veljati le, če mu Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Svetu o tem aktu ali če je pred iztekom tega roka Svet obvestil Komisijo, da mu ne bo nasprotoval. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 3b

Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija obvesti Evropski parlament o sprejetju delegiranih aktov, morebitnem nasprotovanju v zvezi z njimi in morebitnem preklicu prenosa pooblastil s strani Sveta.“;

(4) vstavi se naslednje poglavje Va:

„POGLAVJE Va
PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA ČEZMEJNA PREOBLIKOVANJA

Člen 14a

1. Čezmejno preoblikovanje ne povzroči obdavčitve kapitalskih dobičkov, izračunanih v skladu s členom 4(1), v matični državi članici, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) družba, ki se čezmejno preoblikuje, ostane davčni rezident v matični državi članici;

(b) taki kapitalski dobički izhajajo iz sredstev in obveznosti, ki ostanejo dejansko povezani s stalno poslovno enoto družbe, ki se čezmejno preoblikuje, v matični državi članici, in prispevajo k ustvarjanju dobičkov ali izgub, ki se upoštevajo za davčne namene.

2. Odstavek 1 se uporablja le, če družba izračuna novo amortizacijo in dobičke ali izgube v zvezi s sredstvi in obveznostmi, ki ostanejo v matični državi članici ali so dejansko povezani s stalno poslovno enoto v tej državi članici, kot da čezmejno preoblikovanje ne bi bilo izvedeno.

3. Kadar je po zakonodaji matične države članice družba upravičena do nove amortizacije ali dobičkov ali izgub v zvezi s sredstvi in obveznostmi, ki ostanejo v tej državi članici in ki se izračunajo po osnovi, drugačni od tiste iz odstavka 2, se odstavek 1 ne uporablja za sredstva in obveznosti, za katere je uporabljena ta možnost.

Člen 14b

1. Kadar se družba čezmejno preoblikuje, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da lahko rezervacije ali rezerve, ki jih je družba pravilno oblikovala pred čezmejnim preoblikovanjem in so delno ali v celoti oproščene davka ter ne izhajajo iz stalnih poslovnih enot v tujini, z isto davčno oprostitvijo prenese stalna poslovna enota družbe, ki se čezmejno preoblikuje, ki se nahaja na ozemlju matične države članice.

2. Če je družbi, ki se čezmejno preoblikuje znotraj ozemlja države članice, dovoljeno, da prenese naprej ali nazaj izgube, ki niso bile uveljavljene za davčne namene, ta država članica dovoli stalni poslovni enoti, ki se nahaja na njenem ozemlju, družbe, ki se čezmejno preoblikuje, da prevzame izgube te družbe, ki niso bile uveljavljene za davčne namene, če bi bila izguba, ki se prenaša naprej ali nazaj, v podobnih okoliščinah na razpolago družbi, ki bi ostala davčni rezident v tej državi članici.

Člen 14c

1. Čezmejno preoblikovanje samo po sebi ne povzroči obdavčitve dohodkov, dobičkov ali kapitalskih dobičkov delničarjev družbe, ki se čezmejno preoblikuje.

2. Odstavek 1 ne preprečuje državam članicam, da obdavčijo dobiček, ki izhaja iz poznejšega prenosa vrednostnih papirjev, ki predstavljajo kapital družbe, ki se čezmejno preoblikuje.“;

(5) Priloga I k Direktivi 2009/133/ES se spremeni v skladu s Prilogo II k tej Direktivi.

Člen 3
Spremembe Direktive 2011/96/EU

Direktiva 2011/96/EU se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve dividend in drugih oblik distribucije dobička med družbami iz različnih držav članic“;

(2) v členu 1 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice uporabljajo to direktivo:

(a) za distribucijo dobička, ki ga prejmejo družbe iz te države članice in ki prihaja od družb izplačevalk iz drugih držav članic;

(b) za distribucijo dobička s strani družb iz te države članice družbam iz drugih držav članic, katerih družbe izplačevalke so;

(c) za distribucijo dobička, ki ga prejmejo stalne poslovne enote, ki se nahajajo v tej državi članici, družb iz drugih držav članic in ki prihaja od družb

izplačevalk iz države članice, ki ni tista, v kateri se nahaja stalna poslovna enota;

(d) za distribucijo dobička s strani družb iz te države članice stalnim poslovnim enotam, ki se nahajajo v drugi državi članici, družb iz te iste države članice, katerih družbe izplačevalke so.“;

(3) v členu 2, točka (a), se doda naslednji pododstavek:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 2a za spremembo Priloge I k tej direktivi, da se posodobi seznam oblik iz prvega pododstavka, točka (i), zaradi uradnega obvestila države članice o novi obliki družbe, ki je lahko ustanovljena v skladu z njenim nacionalnim pravom, ali da se vključi nova oblika družbe, uvedena v skladu s pravom Unije.“;

(4) vstavita se naslednja člena 2a in 2b:

„Člen 2a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [*datum začetka veljavnosti te direktive*].

3. Prenos pooblastila iz člena 2 lahko kadar koli prekliče Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem uradno obvesti Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2, začne veljati le, če mu Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Svetu o tem aktu ali če je pred iztekom tega roka Svet obvestil Komisijo, da mu ne bo nasprotoval. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 2b

Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija obvesti Evropski parlament o sprejetju delegiranih aktov, morebitnem nasprotovanju v zvezi z njimi in morebitnem preklicu prenosa pooblastil s strani Sveta.“;

(5) člen 3 se črta;

(6) v členu 4 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Kadar družba prejemnica ali njena stalna poslovna enota iz naslova povezave družbe prejemnice z družbo izplačevalko prejme distribuiran dobiček, država članica družbe prejemnice in država članica, v kateri se nahaja njena stalna poslovna enota, razen v primeru likvidacije družbe izplačevalke, ravnata tako, da:

(a) se vzdržita obdavčitve takega dobička v obsegu, v katerem družba izplačevalka takega dobička ne more uveljavljati kot izdatka, in tak dobiček obdavčita v obsegu, v katerem lahko družba izplačevalka tak dobiček uveljavi kot izdatek, ali

(b) tak dobiček obdavčita in hkrati družbi prejemnici in stalni poslovni enoti dovolita, da od zneska izračunanega davka odbijeta del davka od dobička pravnih oseb, ki se nanaša na ta dobiček in ki sta ga izplačali družba izplačevalka in katera koli družba izplačevalka nižjega ranga, pod pogojem, da pri vsakem delu družba in njena družba izplačevalka nižjega ranga spadata pod opredelitev iz člena 2 in izpolnjujeta zahteve iz člena 3, in sicer do višine zneska ustrezno izračunanega davka.

Ta odstavek ne posega v nacionalne ukrepe za preprečevanje zlorab, katerih cilj je preprečevanje izogibanja obveznostim iz naslova davka na premoženje ali dohodek z uporabo holdingov.

2. Nobena določba te direktive državi članici družbe prejemnice ne preprečuje upoštevanja družbe izplačevalke kot davčno pregledne na podlagi ocene pravnih značilnosti te družbe izplačevalke s strani te države članice na osnovi zakona, v skladu s katerim je bila ustanovljena, in posledično obdavčitve deleža družbe prejemnice v dobičku njene družbe izplačevalke ob nastanku tega dobička. V tem primeru se država članica družbe prejemnice vzdrži obdavčitve distribuiranega dobička družbe izplačevalke.

Pri določanju deleža družbe prejemnice v dobičku njene družbe izplačevalke ob njegovem nastanku država članica družbe prejemnice oprosti ta dobiček plačila davka ali družbi prejemnici dovoli, da odbije znesek izračunanega davka od tega dela davka od dobička pravnih oseb, ki se nanaša na ta delež družbe prejemnice v dobičku, ki sta ga izplačali družba izplačevalka in katera koli družba izplačevalka nižjega ranga, pod pogojem, da pri vsakem delu družba in njena družba izplačevalka nižjega ranga spadata pod opredelitev iz člena 2 in izpolnjujeta zahteve iz člena 3, in sicer do višine zneska ustrezno izračunanega davka.

3. Kadar ima družba prejemnica najmanj 10-odstotno udeležbo v kapitalu ali glasovalnih pravicah družbe iz druge države članice, vsaka država članica ohrani možnost, da določi, da se stroški, povezani z udeležbo, in izgube, ki izhajajo iz distribucije dobička družbe izplačevalke, ne smejo odbiti od obdavčljivega dobička družbe prejemnice.

Kadar so v takem primeru stroški upravljanja, ki se nanašajo na udeležbo, fiksni kot splošna stopnja, fiksno določeni znesek ne sme presegati 5 % dobička, ki ga distribuira družba izplačevalka.“;

(7) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

1. Dobiček, ki ga družba izplačevalka distribuira svoji družbi prejemnici, se oprosti pri viru odtegnjenega davka.

2. Z odstopanjem od člena 2(a), točki (i) in (iii), se odstavek 1 uporablja tudi, kadar je družba prejemnica pokojninska institucija.

V prvem pododstavku ‚pokojninska institucija‘ pomeni katero koli od naslednjega:

(a) institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot je opredeljena v členu 6, točka 1, Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta*;

(b) institucijo, ki upravlja pokojninske sisteme, ki se obravnavajo kot sistemi socialne varnosti iz Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta** in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta***, ter kateri koli pravni subjekt, ustanovljen za namene vlaganja v take sisteme.

_____

*Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

**Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj).

***Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj).“;

(8) vstavijo se naslednji členi 5a, 5b in 5c:

„Člen 5a

Za namene člena 5 države članice ob distribuciji dobička ne zahtevajo predhodne odobritve ali upravnega postopka za preverjanje izpolnjevanja zahtev iz členov 2 in 3.

Člen 5b

1. Če je družba izplačevalka pri viru odtegnila davek, za katerega velja oprostitev po členu 5, se lahko pri viru vloži zahtevek za povračilo tega davka. Zahtevek za povračilo mora biti vložen določenem roku. Ta rok traja vsaj dve leti od datuma distribucije dobička.

2. Država članica družbe izplačevalke povrne presežni pri viru odtegnjeni davek v enem letu od prejema zahtevka ter takih dokazil, kot jih lahko upravičeno zahteva. Če pri viru odtegnjeni davek ni povrnjen v navedenem roku, je po preteku zadevnega leta družba prejemnica upravičena do obresti na znesek povračila davka po obrestni meri, ki je enaka nacionalni obrestni meri, ki se uporablja v podobnih primerih po nacionalnem pravu države članice družbe izplačevalke.

Člen 5c

Za namene člena 5 in z odstopanjem od členov 5a in 5b države članice zagotovijo, da se zmanjšanje davčnega odtegljaja odobri v skladu s postopki iz Direktive Sveta (EU) 2025/50* za primere, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive.

_____

*Direktiva Sveta (EU) 2025/50 z dne 10. decembra 2024 o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev (UL L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).“;

(9) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Država članica družbe prejemnice ne sme naložiti pri viru odtegnjenega davka na dobiček, ki ga ta družba prejme od družbe izplačevalke.“;

(10) v členu 7 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Izraz ‚pri viru odtegnjeni davek‘, kot je uporabljen v tej direktivi, ne pokriva akontacije ali predplačila (*précompte*) davka od dobička pravnih oseb državi članici družbe izplačevalke v zvezi z distribucijo dobička njeni družbi prejemnici.“;

(11) Priloga I k Direktivi 2011/96/EU se spremeni v skladu s Prilogo III k tej Direktivi.

Člen 4

Spremembe Direktive (EU) 2016/1164

Direktiva (EU) 2016/1164 se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil o davčni obravnavi odhodkov za raziskave in razvoj ter pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) pred točko 1 se vstavijo naslednje točke –1, –1a in –1b:

„(–1) ‚upravičeni odhodki‘ pomenijo naložbe v osnovna sredstva, kot so obrati, stroji in druga opredmetena sredstva, brez odbitnega davka na dodano vrednost, ki jih ima davčni zavezanec ali nastanejo v njegovem imenu in se uporabljajo v neposrednem poslovnem interesu davčnega zavezanca za katerega koli od naslednjih namenov:

(a) izvajanje raziskav in razvoja;

(b) zagotavljanje prostorov za izvajanje raziskav in razvoja;

(–1a) ‚raziskave in razvoj‘ pomenijo kar koli od naslednjega:

(a) *temeljne raziskave*: eksperimentalno ali teoretično delo, ki se opravlja predvsem zaradi pridobivanja novega znanja o temeljnih načelih pojavov in dejstev, ki jih je mogoče opazovati, brez predvidene posebne uporabe ali namena;

(b) *uporabne raziskave*: izvirna preiskava, ki se izvaja za pridobivanje novega znanja, vendar je usmerjena predvsem v specifičen in praktičen namen ali cilj;

(c) *eksperimentalni razvoj*: sistematično delo, ki temelji na znanju, pridobljenem z raziskavami in praktičnimi izkušnjami, in ustvarja dodatno znanje ter je usmerjeno v proizvodnjo novih izdelkov ali postopkov ali izboljšanje obstoječih izdelkov ali postopkov;

(–1b) ‚vrednost ob odsvojitvi‘ pomeni:

(a) v primeru prodaje sredstev, v zvezi s katerimi so nastali upravičeni odhodki, po vrednosti, ki ni nižja od tržne: čisti prihodek od prodaje;

(b) v primeru uničenja takih sredstev: neto znesek, prejet za ostanek, skupaj z morebitnim zavarovanjem ali kapitalskim nadomestilom;

(c) v vseh drugih primerih, ko davčni zavezanec preneha imeti v lasti taka sredstva: tržno vrednost;“;

(b) v točki 4, tretji pododstavek, se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kadar se pojavi neskladje, kakor je opisano v točki 9, prvi pododstavek, točka (b), (c), (d), (e) ali (g), ali kadar se zahteva prilagoditev v skladu s členom 9a, je opredelitev povezanega podjetja prilagojena tako, da se zahteva po 25 odstotni udeležbi nadomesti z zahtevo po 50 odstotni udeležbi;“;

(c) točka 5 se spremeni:

(1) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„„finančno podjetje‘ pomeni katerega koli od naslednjih subjektov ali stalnih poslovnih enot takih subjektov v eni ali več državah članicah:“;

(2) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta*;

———

* Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).“;

(3) vstavijo se naslednje točke (aa), (ab) in (ac):

„(aa) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta*;

(ab) upravitelja alternativnih investicijskih skladov (UAIS), kot je opredeljen v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta**;

(ac) družbo za upravljanje kolektivnega naložbenega podjema za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljena v točki (b) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta***;

———

*Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

**Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

***Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj).“;

(4) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot je opredeljena v točki 1 člena 6 Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta*;

_____

*Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj). “;

(5) točka (f) se črta;

(6) točke (g), (h) in (i) se nadomestijo z naslednjim:

„(g) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje v smislu člena 1(2) Direktive 2009/65/ES;

(h) centralno nasprotno stranko ali CNS, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta*;

(o) centralno depotno družbo ali CDD, kot je opredeljena v členu 2(1), točka (1), Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta**;

____

*Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

**Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnav vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj). “;

(7) dodajo se naslednje točke (j) do (o):

„(j) namensko družbo zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 211 Direktive 2009/138/ES;

(k) finančni holding, kot je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zavarovalni holding, kot je opredeljen v točki (f) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES, ali mešani finančni holding, kot je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta*, ki je del zavarovalniške skupine, nad katero se izvaja nadzor na ravni skupine na podlagi člena 213 Direktive 2009/138/ES in ki ni izvzeta iz nadzora skupin na podlagi člena 214(2) navedene direktive;

(l) plačilno institucijo, kot je opredeljena v točki 4 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta**;

(m) institucijo za izdajo elektronskega denarja, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta***;

(n) ponudnika storitev množičnega financiranja, kot je opredeljen v točki (e) člena 2(1) Uredbe (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta****;

(o) ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v točki 15 člena 3(1) Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta*****;

___

*Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/87/oj).

**Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj).

***Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj).

****Uredba (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L 347, 20.10.2020, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1503/oj).

*****Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj). “;

(3) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Minimalna raven harmonizacije in minimalna raven zaščite

1. Države članice se lahko odločijo, da bodo ohranile ali sprejele alternativne domače ukrepe namesto ukrepov iz poglavja Ia, če ugotovijo, da taki domači ukrepi ugodneje obravnavajo upravičene odhodke kot pravila iz poglavja Ia.

2. Poglavje II ne izključuje uporabe notranjih ali na sporazumih temelječih določb, ki so namenjene zagotavljanju višje ravni zaščite za domače davčne osnove od dohodkov pravnih oseb.“;

(4) vstavi se naslednje poglavje Ia:

„POGLAVJE Ia
RAZISKAVE IN RAZVOJ

Člen 3a

Olajšava za raziskave in razvoj

1. Davčni zavezanci so upravičeni do olajšave za raziskave in razvoj (v nadaljnjem besedilu: olajšava) za upravičene odhodke. Ta olajšava se odbije od njihove davčne osnove.

2. Znesek olajšave je enak znesku upravičenih odhodkov.

3. Kadar z odstopanjem od odstavka 2 v zvezi s temi odhodki nastane vrednost ob odsvojitvi, se znesek olajšave omeji na znesek, za katerega ti odhodki presegajo odsvojitveno vrednost.

4. Olajšava se uveljavlja v davčnem obdobju, v katerem so nastali upravičeni odhodki, ali v katerem koli od naslednjih štirih davčnih obdobij.

5. Zahtevka za olajšavo ni mogoče vložiti po izteku četrtega davčnega obdobja po davčnem obdobju, v katerem so nastali upravičeni odhodki.

Člen 3b

Izključitve iz upravičenih odhodkov

1. Upravičeni odhodki ne vključujejo odhodkov, ki so nastali zaradi pridobitve:

(a) zemljišča ali pravic na zemljišču, razen kadar se odhodki nanašajo na:

(i) stavbo ali objekt, ki je že zgrajen na zemljišču;

(ii) pravice na taki stavbi ali objektu ali

(iii) obrat ali stroj, ki je del take stavbe ali objekta;

(b) stanovanje.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (b), se odhodki v zvezi s stavbo, ki vključuje stanovanje, obravnavajo kot upravičeni odhodki, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) deli stavbe, razen stanovanja, se uporabljajo za raziskave in razvoj;

(b) stanovanju ni mogoče pripisati več kot 20 % odhodkov v zvezi s stavbo.

Kadar sta pogoja iz prvega pododstavka izpolnjena, se odhodki, ki se nanašajo na celotno stavbo, obravnavajo kot upravičeni odhodki.

Kadar je pogoj iz prvega pododstavka, točka (a), izpolnjen, pogoj iz točke (b) navedenega pododstavka pa ne, se za upravičene odhodke šteje le delež odhodkov, ki ustreza delu stavbe, ki se uporablja za raziskave in razvoj.

Člen 3c

Minimalna uporaba upravičenih odhodkov in naknadna davčna prilagoditev

1. Upravičeni odhodki, za katere se uveljavlja olajšava, se v celoti in izključno uporabljajo za raziskave in razvoj za neprekinjeno obdobje najmanj treh let. To triletno obdobje se začne najpozneje eno leto po koncu davčnega obdobja, za katero se prvič uveljavlja olajšava.

2. Če pogoj iz odstavka 1 ni izpolnjen, se olajšava ne odobri ali se, če je že bila odobrena, ukine, znesek olajšave pa se vključi v davčno osnovo davčnega obdobja, v katerem ta pogoj ni več izpolnjen.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar je neizpolnjevanje tega pogoja posledica višje sile ali okoliščin, na katere davčni zavezanec razumno ne more vplivati.

3. Kadar davčni zavezanec preneha imeti v lasti, uniči ali kako drugače odsvoji sredstvo, povezano z upravičenimi odhodki, v zvezi s katerimi je uveljavljal olajšavo, se vrednost ob odsvojitvi tega sredstva upošteva za davčne namene.

Če vrednost ob odsvojitvi presega morebitno neuveljavljeno olajšavo, je potrebna naknadna davčna prilagoditev.

Znesek naknadne davčne prilagoditve, ki se vključi v obdavčljivi dobiček davčnega zavezanca za davčno obdobje, v katerem pride do odsvojitve, je enak nižjemu od naslednjih zneskov:

(a) znesek, za katerega vrednost ob odsvojitvi presega morebitno neuveljavljeno olajšavo;

(b) uveljavljena olajšava.“;

(5) člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Presežni stroški izposojanja se priznajo v davčnem obdobju, v katerem nastanejo, le do zneska, ki ustreza 30 odstotkom dobička davčnega zavezanca pred obrestmi, davki in amortizacijo (EBITDA).“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„EBITDA se izračuna tako, da se dohodku, za katerega se plača davek od dohodkov pravnih oseb v državi članici davčnega zavezanca, ponovno prištejejo za davek prilagojeni zneski presežnih stroškov izposojanja, za davek prilagojeni zneski za amortizacijo in znesek upravičenih odhodkov, odštetih od davčne osnove v skladu s pravili iz poglavja Ia ali nacionalnimi določbami, ki določajo višjo davčno olajšavo za take upravičene odhodke. Dohodek, ki je izvzet iz obdavčitve, je izključen iz EBITDA davčnega zavezanca.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Države članice iz področja uporabe odstavka 1 izključijo presežne stroške izposojanja, ki nastanejo na podlagi posojil tretjih oseb z nizkim tveganjem.

Za namene prvega pododstavka posojilo tretje osebe z nizkim tveganjem pomeni posojilo, ki izpolnjuje naslednja pogoja:

(a) ne zagotavlja ga povezano podjetje ali stalna poslovna enota ali subjekt iste konsolidirane skupine za namene finančnega računovodstva in

(b) uporablja se izključno za financiranje lastnih dejavnosti samega subjekta posojilojemalca, pri čemer se noben del financiranja ne nameni povezanemu podjetju ali stalni poslovni enoti ali subjektu iste konsolidirane skupine za namene finančnega računovodstva.

Za namene pogoja iz točke (b) se posojilo neposredno ali posredno ne uporablja za financiranje kapitalskih vložkov ali drugih prispevkov v lastniški kapital, katerih rezultat je financiranje povezanega podjetja ali stalne poslovne enote ali subjekta iste konsolidirane skupine za namene finančnega računovodstva.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, se vsi dohodki, ki izhajajo iz posojila tretje osebe z nizkim tveganjem, izključijo iz EBITDA davčnega zavezanca, morebitni izključeni presežni stroški izposojanja pa se ne vključijo v presežne stroške izposojanja skupine v povezavi s tretjimi osebami iz odstavka 5, točka (b).“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavka 1 ima davčni zavezanec pravico do davčnega priznanja presežnih stroškov izposojanja v višini do 3 000 000 EUR.

Znesek iz prvega pododstavka se vsako leto prilagodi v skladu z naslednjo formulo:

$$I_y = I_{y-1} x \frac{HICP_{y-1}}{HICP_{y-2}}$$

pri čemer je:

I_y indeksirani znesek, ki se uporablja od 1. julija koledarskega leta y do 30. junija koledarskega leta y + 1;

I_{y-1} indeksirani znesek, ki se uporablja od 1. julija koledarskega leta y – 1 do 30. junija koledarskega leta y;

$HICP_{y-1}$ letno povprečje harmoniziranega indeksa cen življenjskih potrebščin za Unijo (EU27) za koledarsko leto y – 1, kot ga je objavil Eurostat;

$HICP_{y-2}$ letno povprečje harmoniziranega indeksa cen življenjskih potrebščin za Unijo za koledarsko leto y – 2, kot ga je objavil Eurostat.

Dobljeni znesek se zaokroži na najbližjih 10 000 EUR.

Za namene odstavka 1, drugi pododstavek, znesek v višini 3 000 000 EUR velja za celotno skupino.“;

(e) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Z odstopanjem od odstavka 1 ima davčni zavezanec pravico do popolnega priznanja presežnih stroškov izposojanja, nastalih v davčnem obdobju, če

dokaže, da se je njegov EBITDA za to davčno obdobje zmanjšal za vsaj 50 % v primerjavi z EBITDA iz predhodnega davčnega obdobja.

Odstopanje iz prvega pododstavka se uporablja samo za davčno obdobje, v katerem se je EBITDA zmanjšal.“;

(f) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice lahko iz področja uporabe odstavka 1 izključijo presežne stroške izposojanja, ki nastanejo na podlagi:

(a) posojil, ki so bila sklenjena pred 17. junijem 2016, pri čemer izključitev ne zajema nobenih naknadnih sprememb zadevnih posojil;

(b) posojil, ki se uporabljajo za financiranje dolgoročnega javnokoristnega projekta, pri katerem so upravljavec projekta, stroški izposojanja, sredstva in dohodek vsi v Uniji.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), dolgoročni projekt javnega interesa pomeni projekt za vzpostavitev, posodobitev, upravljanje ali vzdrževanje premoženja velike vrednosti, ki je v splošnem javnem interesu države članice.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, točka (b), se vsi dohodki, ki izhajajo iz dolgoročnega projekta javnega interesa, izključijo iz EBITDA davčnega zavezanca, morebitni izključeni presežni stroški izposojanja pa se ne vključijo v presežne stroške izposojanja skupine v povezavi s tretjimi osebami iz odstavka 5, točka (b).“;

(g) vstavi se naslednji odstavek 4a:

„4a. Države članice iz odstavka 1 izključijo presežne stroške izposojanja, ki nastanejo na podlagi posojil, uporabljenih za financiranje obrambnih proizvodov ali drugih proizvodov za obrambne namene, ki spadajo v katero koli kategorijo iz člena 1, točki (a) in (b), Uredbe Sveta (EU) 2025/1106*, kadar so davčni zavezanec, stroški izposojanja, sredstva in dohodki vsi v Uniji.

Za namene prvega pododstavka:

(a) ‚obrambni proizvodi‘ pomenijo blago, storitve in gradnje, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2009/81/ES* Evropskega parlamenta in Sveta, kot je določeno v členu 2 Direktive;

(b) ‚drugi proizvodi za obrambne namene‘ pomenijo katero koli blago, storitve in gradnje, razen tistih, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2009/81/ES, kot je določeno v členu 2 Direktive, ki so potrebni ali namenjeni za obrambne namene in specifično namenjeni za vojaške namene.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, se vsi dohodki, ki izhajajo iz obrambnih proizvodov ali drugih proizvodov za obrambne namene na področjih kritičnih zmogljivosti, izključijo iz EBITDA davčnega zavezanca, morebitni izključeni presežni stroški izposojanja pa se ne vključijo v presežne stroške izposojanja skupine v povezavi s tretjimi osebami iz odstavka 5, točka (b).

Prvi pododstavek se uporablja samo za posojila, sklenjena v prvih petih davčnih obdobjih po 1. januarju 2029.

____

*Uredba Sveta (EU) 2025/1106 z dne 27. maja 2025 o vzpostavitvi instrumenta za varnostne ukrepe za Evropo (SAFE) s krepitvijo evropske obrambne industrije (UL L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

**Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj). “;

(h) v odstavku 5 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Če je davčni zavezanec del konsolidirane skupine za namene finančnega računovodstva, se mu prizna pravica do bodisi:“;

(i) odstavek 6 se spremeni:

(1) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Država članica davčnega zavezanca določi pravila za bodisi:“;

(2) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) prenos naprej – brez časovne omejitve – presežnih stroškov izposojanja, ki jih v tekočem davčnem obdobju ni mogoče priznati v skladu z odstavki od 1 do 5, bodisi“;

(3) točka (b) se črta;

(4) doda se naslednji pododstavek:

„Država članica davčnega zavezanca lahko tudi določi pravila za prenos nazaj – za največ tri leta – presežnih stroškov izposojanja, ki jih v tekočem davčnem obdobju ni mogoče priznati v skladu z odstavki 1 do 5.“;

(j) doda se naslednji odstavek 9:

„9. Za namene tega člena države članice v svojem nacionalnem pravu ne ohranijo ali uvedejo nobenih določb s predmetom urejanja, ki spada na področje uporabe tega člena, če določijo pravila, ki se razlikujejo od pravil iz tega člena.“;

(6) v členu 6 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Država članica za namene izračuna obveznosti za davek ne upošteva sheme ali niza shem, ki so ob upoštevanju vseh pomembnih dejstev in okoliščin nepristne, če je njihov glavni namen ali eden od glavnih namenov pridobiti davčno ugodnost, ki izničuje cilj ali namen veljavnega davčnega prava. Shema lahko obsega več kot en korak ali del.“;

(7) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(1) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nerazdeljeni dohodek subjekta ali dohodek stalne poslovne enote, ki izhaja iz naslednjih kategorij:

(i) obresti ali drugega dohodka iz finančnih sredstev;

(ii) licenčnin ali drugega dohodka, ki izhaja iz intelektualne lastnine;

(iii) dividend in dohodka od odsvojitve deležev;

(iv) dohodka od finančnega zakupa;

(v) dohodka od zavarovalniških, bančnih in drugih finančnih dejavnosti;

(vi) dohodka od izdajanja računov družbam, ki imajo dohodek od prodaje in storitev na podlagi blaga in storitev, kupljenih od povezanih podjetij ali prodanih povezanim podjetjem, in nimajo dodane gospodarske vrednosti ali le majhno tovrstno vrednost.

Ta točka se ne uporablja, če ustrezna dejstva in okoliščine potrjujejo, da nadzorovana tuja družba opravlja pomembno gospodarsko dejavnost, za katero ima na voljo osebje, opremo, sredstva in prostore.

Kadar je nadzorovana tuja družba rezident tretje države ali je v tretji državi, ki ni podpisnica Sporazuma EGP, se lahko države članice odločijo, da se drugi pododstavek ne uporablja.“;

(2) točka (b) se črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Država članica subjekta ali stalne poslovne enote ne obravnava kot nadzorovano tujo družbo iz odstavka 1, če:

(a) ena tretjina ali manj dohodka, ki ga prejme subjekt ali stalna poslovna enota, spada v kategorije iz odstavka 2, točka (a), ali

(b) je subjekt finančno podjetje in tretjina ali manj dohodka subjekta iz kategorij iz odstavka 2, točka (a), izhaja iz transakcij z davčnim zavezancem ali njegovimi povezanimi podjetji.“;

(c) odstavek 4 se črta;

(d) dodajo se naslednji odstavki 5, 6,7 in 8:

„5. V tem členu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

– ‚mednarodna skupina podjetij‘ pomeni skupino, kot je opredeljena v členu 3, točka 4, Direktive (EU) 2022/2523;

– ‚velika domača skupina‘ pomeni skupino, kot je opredeljena v členu 3, točka 5, Direktive (EU) 2022/2523;

– ‚krovni matični subjekt‘ pomeni subjekt, kot je opredeljena v členu 3, točka 14, Direktive (EU) 2022/2523;

– ‚jurisdikcija s kvalificirano vzporedno ureditvijo‘ pomeni jurisdikcijo, ki ima po poročilih tak status v osrednji evidenci OECD za namene globalnega minimalnega davka v skladu z dogovorom vključujočega okvira OECD/G20 o svežnju o vzporedni ureditvi z dne 5. januarja 2026;

– ‚kvalificirani domači povrhnji davek‘ pomeni davek, kot je opredeljen v členu 3, točka 28, Direktive (EU) 2022/2523.

6. Države članice zagotovijo, da se odstavki 1, 2 in 3 ne uporabljajo, če:

(a) je davčni zavezanec del male ali srednje skupine, kot je opredeljena v členu 3(5) in (6) Direktive (EU) 2013/34 Evropskega parlamenta in Sveta*;

(b) davčni zavezanec ni del skupine in je mikro, malo ali srednje podjetje v skladu s členom 3(1), (2) in (3) Direktive (EU) 2013/34 ali

(c) je davčni zavezanec del mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki v davčnem obdobju spada na področje uporabe pravil iz Direktive Sveta 2022/2523** ali, kar zadeva jurisdikcije tretjih držav, vzorčnih pravil OECD, razen če se krovni matični subjekt te mednarodne skupine podjetij nahaja v jurisdikciji s kvalificirano vzporedno ureditvijo za navedeno davčno obdobje.

7. Ne glede na odstavek 6, točka (c), država članica subjekta ali stalne poslovne enote ne obravnava kot nadzorovano tujo družbo, kadar je davčni zavezanec neposredno ali posredno v lasti krovnega matičnega subjekta, ki se nahaja v jurisdikciji z vzporedno ureditvijo za davčno obdobje, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) subjekt ali stalna poslovna enota mora za davčno obdobje plačati kvalificirani domači povrhnji davek;

(b) v zvezi s tem davkom ni odobreno nobeno povračilo ali neposredna ali posredna finančna korist.

8. Za namene tega člena države članice v svojem nacionalnem pravu ne ohranijo ali uvedejo nobenih določb s predmetom urejanja, ki spada na področje uporabe odstavkov 5, 6 in 7, če določijo pravila, ki se razlikujejo od pravil iz tega člena.

———

*Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

**Direktiva Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L 328, 22.12.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).“;

(8) v členu 8 se odstavek 2 črta;

(9) v členu 9 se odstavek 3 črta.

Člen 5

Spremembe Direktive (EU) 2017/1852

Direktiva (EU) 2017/1852 se spremeni:

(1) v členu 2(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) ‚zadevna oseba‘ pomeni katero koli osebo, vključno s posameznikom, ki je v državi članici rezident za davčne namene in na obdavčenje katere vprašanje spora

neposredno vpliva. Kadar to neposredno vpliva na obdavčenje več kot ene osebe, se vsaka taka oseba šteje za zadevno osebo.“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka zadevna oseba ima pravico, da vloži pritožbo glede vprašanja spora in zahteva njegovo rešitev. Pritožba se vloži v treh letih po prejemu prvega uradnega obvestila o ukrepu, ki je oziroma bo privedel do vprašanja spora, ne glede na to, ali zadevna oseba uporablja pravna sredstva, ki so na voljo v nacionalnem pravu zadevnih držav članic. Zadevna oseba pritožbo z istimi podatki predloži vsem pristojnim organom zadevnih držav članic in v pritožbi navede, katere druge države članice pritožba zadeva. Zadevna oseba zagotovi, da vsaka zadevna država članica prejme pritožbo vsaj v enem od naslednjih jezikov:

(a) v enem od uradnih jezikov te države članice v skladu z nacionalnim pravom ali

(b) v katerem koli drugem jeziku, ki ga ta država članica sprejme v ta namen.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko, kadar vprašanje spora vključuje več kot eno zadevno osebo, vsaka zadevna oseba vloži pritožbo samo pri pristojnem organu države članice, v kateri ima rezidentstvo.

V vsakem primeru se pritožba vloži vsakemu pristojnemu organu zadevne države članice v 30 koledarskih dneh od prve vložitve. Zadnja vložitev se opravi najpozneje tri leta od prvega uradnega obvestila iz prvega pododstavka.“;

(b) v odstavku 4 se zadnji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zadevna oseba, ki prejme zahtevo v skladu s točko (f) odstavka 3, se nanjo odzove v treh mesecih po prejemu. Izvod tega odgovora pošlje tudi pristojnim organom drugih zadevnih držav članic, in sicer najpozneje v treh mesecih po prejemu.“;

(c) v odstavku 5 se vstavi naslednji drugi pododstavek:

„Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko pred sprejetjem odločitve o dopustnosti pritožbe med seboj posvetujejo, da bi bolje razumeli svoja stališča.“;

(3) v členu 4(3) se doda naslednji pododstavek:

„Če se vsi pristojni organi zadevnih držav članic strinjajo, da dogovora ni mogoče doseči, o tem nemudoma in brez čakanja na iztek roka iz odstavka 1 obvestijo zadevno osebo in navedejo splošne razloge, zakaj dogovora ni bilo mogoče doseči.“;

(4) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vsak pristojni organ zadevne države članice se lahko odloči zavrniti pritožbo v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) pritožba ne vsebuje informacij, zahtevanih v skladu s členom 3(3) (vključno z informacijami, zahtevanimi v skladu s členom 3(3)(f), ki niso bile predložene v roku, določenem v členu 3(4));

(b) ni vprašanja spora;

(c) pritožba ni bila vložena v triletnem obdobju iz člena 3(1);

(d) pritožba ni bila vložena v 30 koledarskih dneh iz člena 3(1);

(e) pritožba ni bila vložena v zahtevanem jeziku vsaj ene države članice, kot je navedeno v členu 3(1);

(f) pritožba ni bila vložena z enakimi podatki vsakemu pristojnemu organu zadevne države članice, kot je določeno v členu 3(1).

Pristojni organ zadevni osebi omogoči, da odpravi morebitne pomanjkljivosti in pritožbo dopolni v 30 dneh od prejema zahteve, sicer se pritožba lahko zavrne. Če je bila pritožba zavrnjena, jo lahko zadevna oseba ponovno vloži, pod pogojem, da to stori v triletnem obdobju iz člena 3(1). Pristojni organ v obvestilu zadevni osebi o zavrnitvi v skladu s členom 3(5) navede splošne razloge za zavrnitev.“;

(5) v členu 8(5) se doda naslednji tretji pododstavek:

„Pristojni organi vložijo ugovor v zvezi z ugledno neodvisno osebo najpozneje pred dogovorom vseh pristojnih organov o končni odločitvi v skladu s členom 15(1). Ugovori, vloženi po tem trenutku, ne vplivajo na dogovorjeno končno odločitev.“;

(6) v členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko dogovorijo, da bodo za sprejetje odločitve o sprejetju pritožbe v skladu s členom 6 ali za podajo mnenja o tem, kako rešiti vprašanje spora, v skladu s členom 14 namesto svetovalne komisije ustanovili komisijo za alternativno reševanje sporov. Pristojni organi držav članic se lahko dogovorijo tudi za ustanovitev komisije za alternativno reševanje sporov v obliki odbora, ki je trajen (v nadaljnjem besedilu: stalni odbor).“;

(7) v členu 11(2), drugi pododstavek, se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) sestavo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov (vključno s številom in imeni članov, podrobnostmi o usposobljenosti in kvalifikacijah v primeru uglednih neodvisnih oseb ter morebitnimi nasprotji interesi članov);“;

(8) v členu 16 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Z vložitvijo pritožbe v skladu s členom 3 se prekinejo vsi drugi postopki v teku na podlagi postopka medsebojnega dogovora ali postopka reševanja sporov v okviru sporazuma ali konvencije, ki se razlaga ali uporablja v povezavi z zadevnim vprašanjem spora, in sicer od datuma prvega prejetja pritožbe s strani katerega koli od pristojnih organov zadevnih držav članic. Prekinitev se konča na dan, ko pritožbo zavrnejo vsi pristojni organi ali svetovalna komisija ali ko se zadevna oseba odloči pritožbo umakniti. Kadar pritožbo sprejmejo vsi pristojni organi zadevnih držav članic, se navedeni drugi postopki zaključijo s takojšnjim učinkom.“;

(9) člen 17 se spremeni:

(a) v prvem odstavku se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organ te države članice v dveh mesecih po prejemu takih obvestil o tem istočasno uradno obvesti pristojne organe vseh drugih zadevnih držav članic ter pošlje izvod pritožbe in zadevnih informacij, ki jih je prejel od zadevne osebe.“;

(b) doda se naslednji tretji odstavek:

„Zadevna oseba iz prvega odstavka, točka (b), ki uporabi odstopanje iz navedenega odstavka, to jasno navede v pritožbi.“;

(10) vstavi se naslednji člen 19a:

„Člen 19a
Izvedbeni akti Sveta

1. Svet lahko na predlog Komisije sprejme izvedbene akte, s katerimi določi katera koli druga tehnična ali postopkovna pravila, potrebna za zagotovitev racionalizirane in dosledne uporabe postopkov iz te direktive, zlasti glede:

(a) pritožbene faze iz členov 3 in 5;

(b) postopka medsebojnega dogovora iz člena 4;

(c) faze reševanja sporov iz člena 6, vključno s pravili o delovanju svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov iz člena 10;

(d) vzajemnega delovanja postopkov iz te direktive in postopkov pred nacionalnimi sodišči.“;

(11) člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21
Pregled

1. Komisija do 31. decembra 2030 in nato vsakih pet let prouči in oceni delovanje te direktive, vključno z morebitno potrebo po spremembi posebnih določb, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

2. Države članice sporočijo Komisiji ustrezne letne statistične podatke iz odstavka 3 za oceno te direktive, da se izboljšajo postopki medsebojnega dogovora iz člena 4 za reševanje vprašanja spora.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 20(2) sprejme izvedbeni akt, s katerim določi seznam statističnih podatkov, ki jih morajo države članice vsako leto zagotoviti za namene ocenjevanja te direktive, ter obliko in pogoje sporočanja teh informacij. Statistični podatki, zbrani v skladu s tem členom, se objavijo na spletišču Komisije v anonimizirani obliki.“.

Člen 6
Spremembe Direktive (EU) 2025/50

Člen 11 Direktive (EU) 2025/50 se spremeni:

(1) v odstavku 2 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) uveljavlja se oprostitev davčnega odtegljaja, razen kadar taka oprostitev izhaja iz Direktive Sveta 2003/49/ES* ali Direktive Sveta 2011/96/EU**.

_____

*Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj).

**Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 345, 29.12.2011, str. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj).“;

(2) v odstavku 7 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko za primere iz odstavka 2, točka (e), tega člena ohranijo in uporabljajo obstoječ nacionalni sistem zmanjšanja pri viru, v okviru katerega se izvajajo preverjanja, da se zagotovi enaka obravnava domačih in čezmejnih primerov zaradi zagotavljanja skladnosti s poglavjema 2 in 4 naslova IV Pogodbe o delovanju Evropske unije.“.

Člen 7
Prenos

(1) Države članice do 31. decembra 2028 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 2039.

Vendar države članice določbe, potrebne za uskladitev s členom 1, točke 2(b) do (h), 3(c) in 5, ter členom 3, točke 2 in 5 do 10, uporabljajo od 1. januarja 2037, določbe, potrebne za uskladitev s členom 4, točka 5(d), pa od 1. januarja 2032.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

(2) Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 9
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik/predsednica